

هوش مصنوعی

فصل ۲

عامل‌های هوشمند

Intelligent Agents

کاظم فولادی قلعه

دانشکده مهندسی، دانشکدگان فارابی

دانشگاه تهران

<http://courses.fouladi.ir/ai>

هوش مصنوعی

درس ۷

عامل‌های هوشمند (۱)

Intelligent Agents (1)

کاظم فولادی قلعه

دانشکده مهندسی، دانشکدگان فارابی

دانشگاه تهران

<http://courses.fouladi.ir/ai>

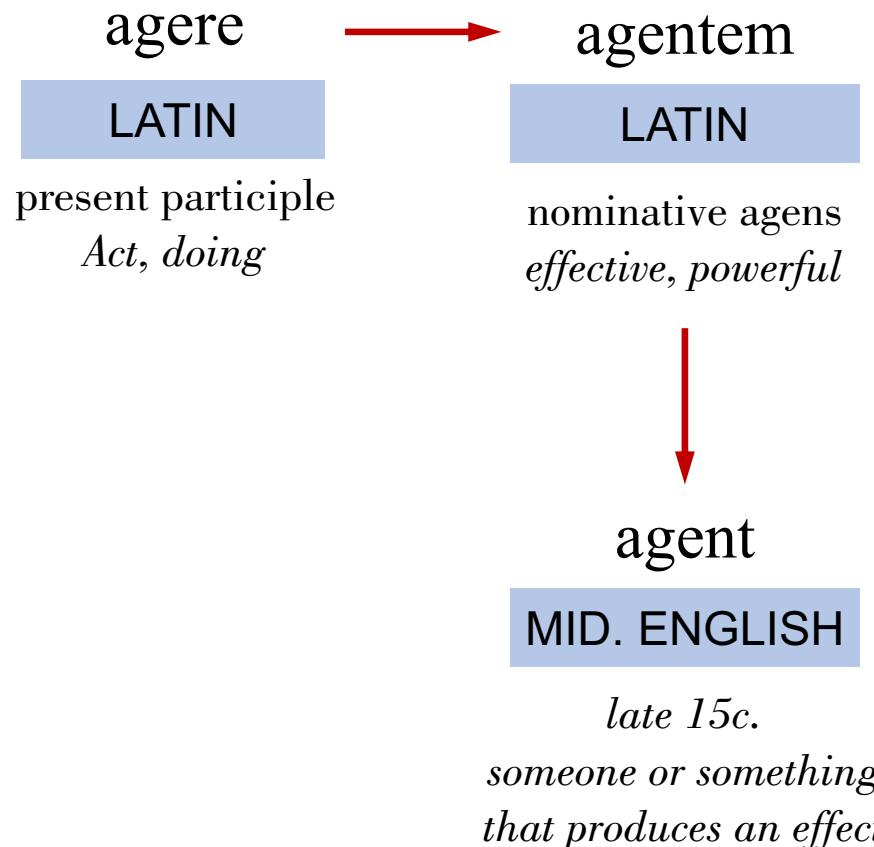
هوش مصنوعی

عامل‌های هوشمند

مقدمه

Agent: اتیمولوژی

ترمینولوژی: Agent

Full Definition of *Agent*

1 : one that acts or exerts power

2 :

- a : something that produces or is capable of producing an effect :
an active or efficient cause Education proved to be an agent of change in the community.
- b : a chemically, physically, or biologically active principle an oxidizing agent

3 : a means or instrument by which a guiding intelligence achieves a result

4 : one who is authorized to act for or in the place of another: such as

- a : a representative, emissary, or official of a government crown agent federal agent
- b : one engaged in undercover activities (such as espionage) : spy a secret agent
- c : a business representative (as of an athlete or entertainer) a theatrical agent

5 : a computer application designed to automate certain tasks (such as gathering information online)

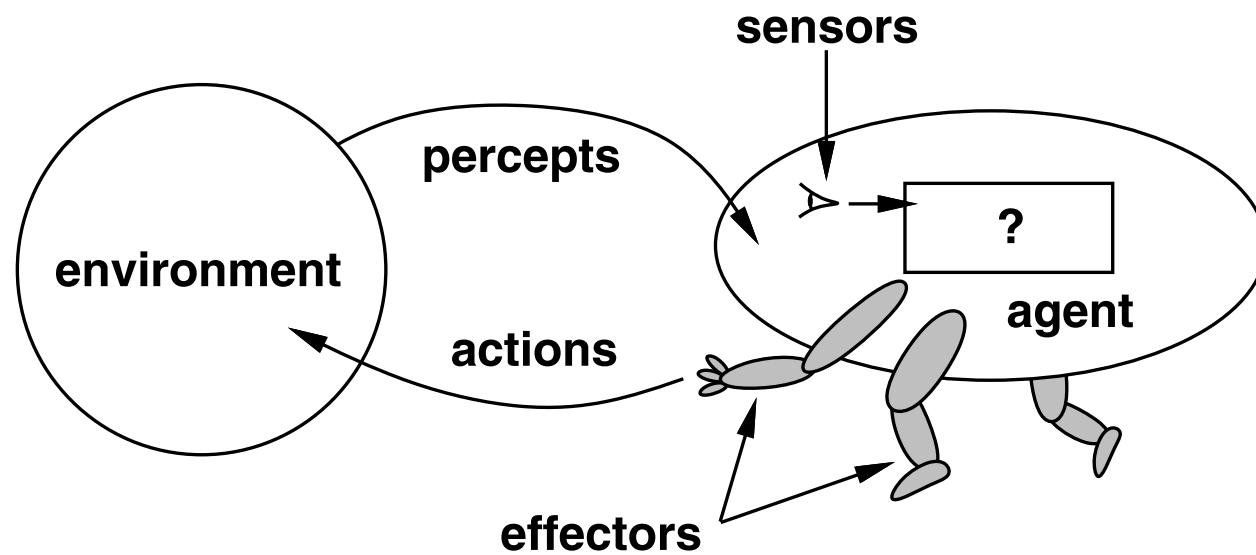
هوش مصنوعی

عامل‌های هوشمند

۱

عامل‌ها
و
محیط‌ها

عامل

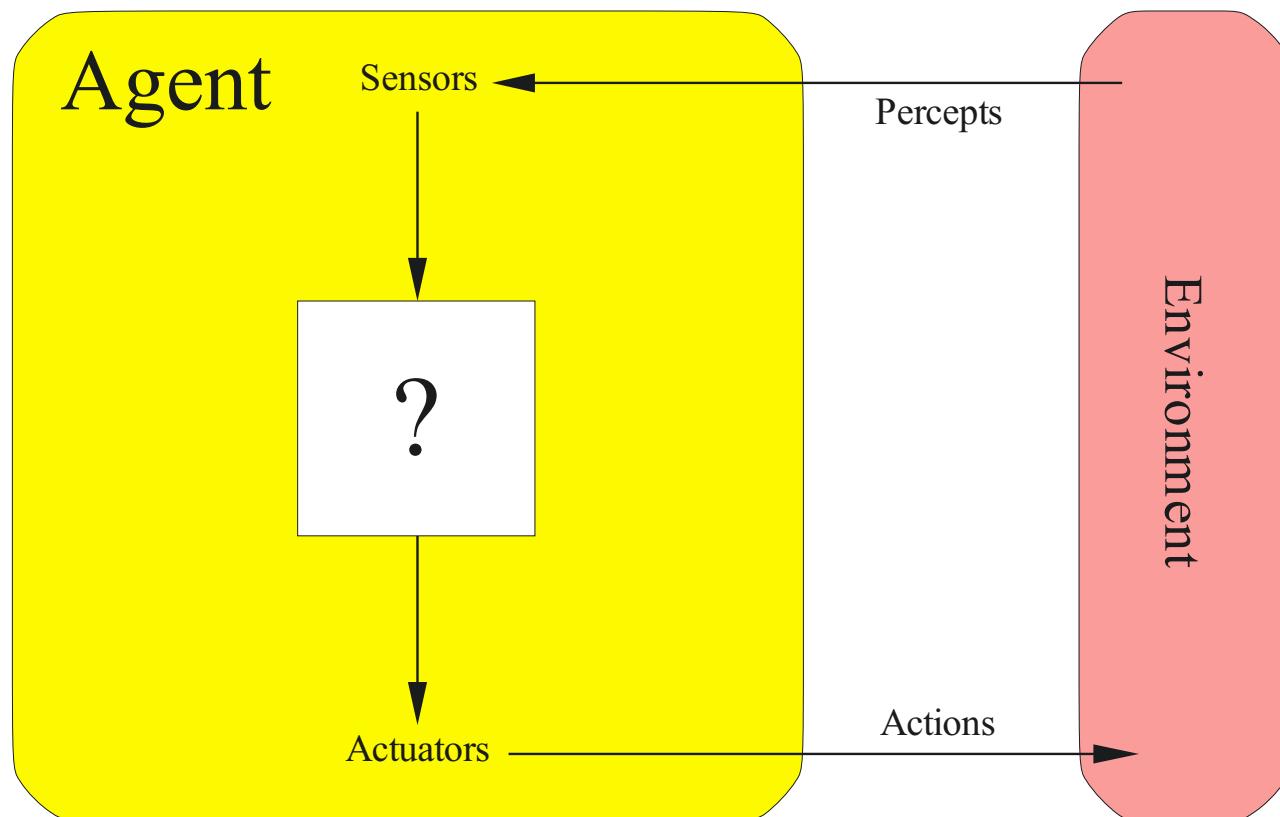

عامل موجودیتی است که در **محیط** کار انجام می‌دهد.

عامل

AGENT

عامل **چیزی** است که می‌تواند «به این صورت دیده شود» که **محیط** را از طریق حسگرهای خود درک می‌کند و سپس از طریق کنشگرهای خود روی آن کنش انجام می‌دهد.

عامل

مثال

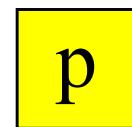
حوالس پنجگانه: چشم، گوش و ...	حسگر	عامل انسانی <i>Human agent</i>
دست و پا، زبان و ...	کنشگر	
دوربین، فاصله‌یاب مادون قرمز و ...	حسگر	عامل روباتی <i>Robotic agent</i>
موتور و ...	کنشگر	
دنباله‌ای از بیت‌ها	حسگر	عامل نرم‌افزاری <i>Software agent</i>
دنباله‌ای از بیت‌های کد شده	کنشگر	

مفهوم عامل و سیله‌ای برای مطالعه‌ی هوش مصنوعی است.

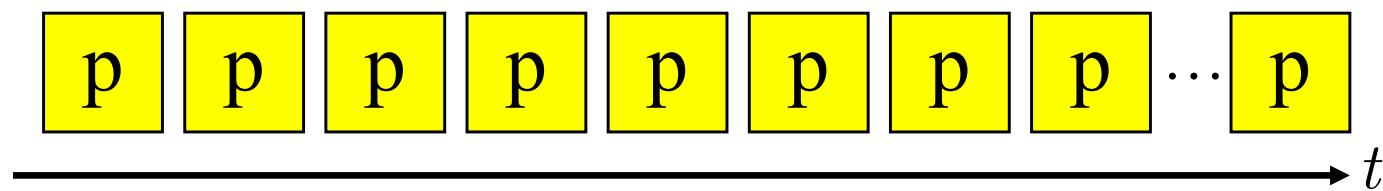
تقسیم‌بندی اشیا به «عامل» و «غیرعامل» نادرست است.
بر اساس نگاه طراح هر چیزی می‌تواند یک «عامل» باشد.

ادراک و دنباله‌ی ادراکی

ادراک (percept)، ورودی‌های ادراکی عامل در هر لحظه‌ی داده شده است.

دنباله‌ی ادراکی (percept sequence)، تاریخچه‌ی کامل همه‌ی چیزهایی است که عامل درک کرده است.

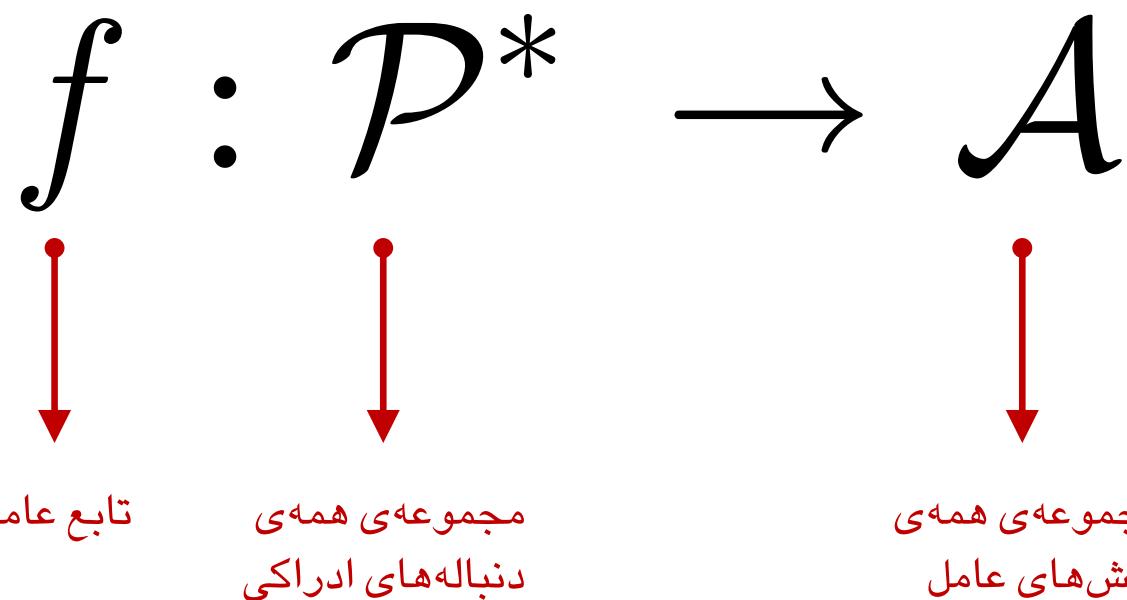

انتخاب کنش در هر لحظه توسط عامل،
می‌تواند به کل دنباله‌ی ادراکی مشاهده شده تا آن لحظه وابسته باشد،
اما به هیچ چیزی که تا آن لحظه آن را درک نکرده است، وابسته نیست.

تابع عامل

AGENT FUNCTION

رفتار عامل، با **تابع عامل** توصیف می‌شود که
هر دنباله‌ی ادراکی داده شده را به یک کنش نگاشت می‌دهد.

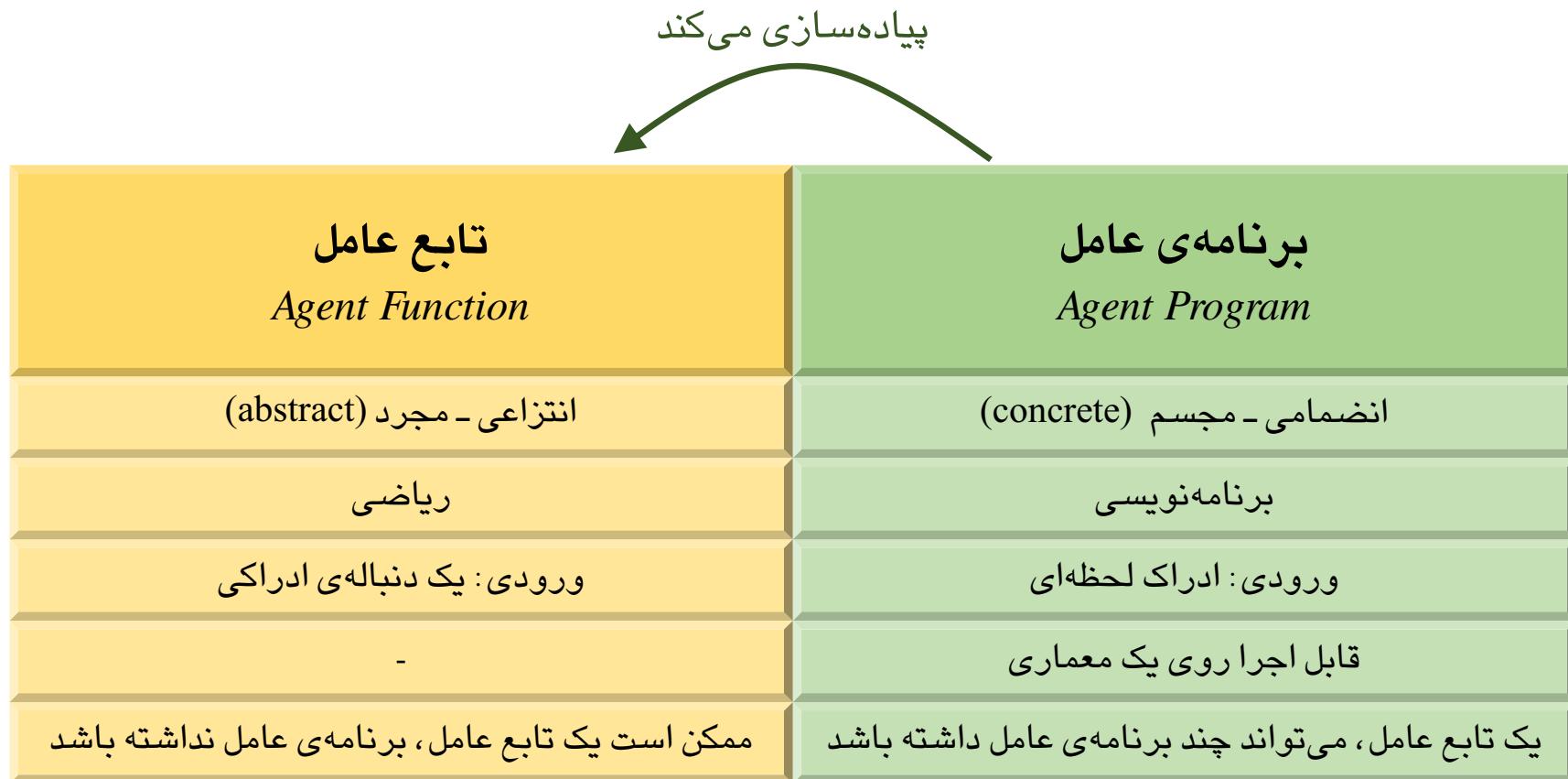
برنامه‌ی عامل

AGENT PROGRAM

برنامه‌ی عامل، تابع عامل را بر روی یک معماری فیزیکی پیاده‌سازی و اجرا می‌کند.

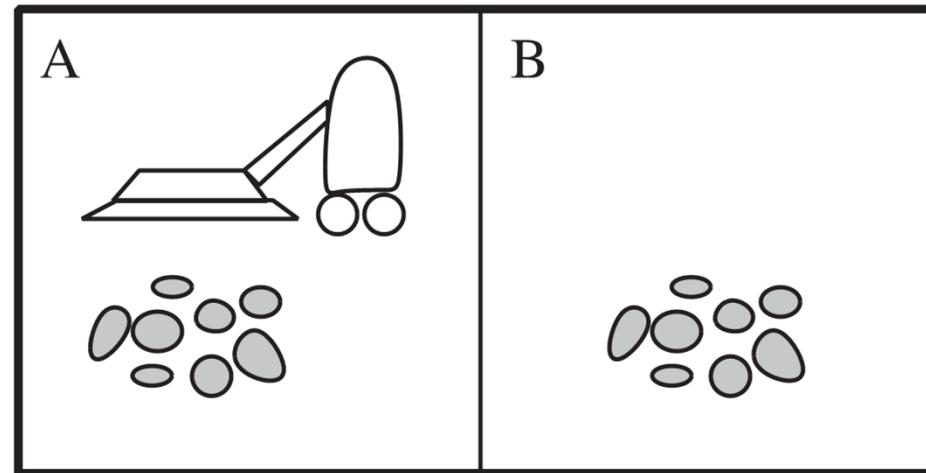

نسبت تابع عامل با برنامه‌ی عامل

مثال: دنیای جاروبرقی

VACUUM-CLEANER WORLD

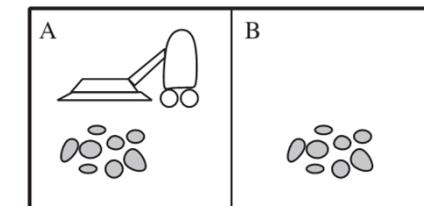

عامل جاروبرقی	
کنش‌ها <i>Actions</i>	ادراک‌ها <i>Percepts</i>
حرکت‌های ممکن عامل <i>Left, Right, Suck, NoOp</i>	مکان عامل، محتوای آن مکان e.g. [A, Dirty]

یک عامل جاروبرقی

تابع عامل: در قالب جدول

A VACUUM-CLEANER AGENT

Percept sequence	Action
[A, Clean]	Right
[A, Dirty]	Suck
[B, Clean]	Left
[B, Dirty]	Suck
[A, Clean], [A, Clean]	Right
[A, Clean], [A, Dirty]	Suck
:	:
[A, Clean], [A, Clean], [A, Clean]	Right
[A, Clean], [A, Clean], [A, Dirty]	Suck
:	:

Figure 2.3 Partial tabulation of a simple agent function for the vacuum-cleaner world shown in Figure 2.2.

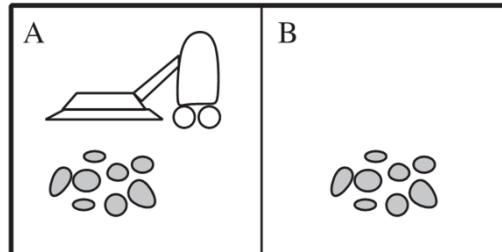
مشکل: این جدول را چگونه باید پر کرد؟

مثال: دنیای جاروبرقی

برنامه‌ی عامل (در قالب کد)

```
function REFLEX-VACUUM-AGENT([location,status]) returns an action
```

```
if status = Dirty then return Suck
else if location = A then return Right
else if location = B then return Left
```

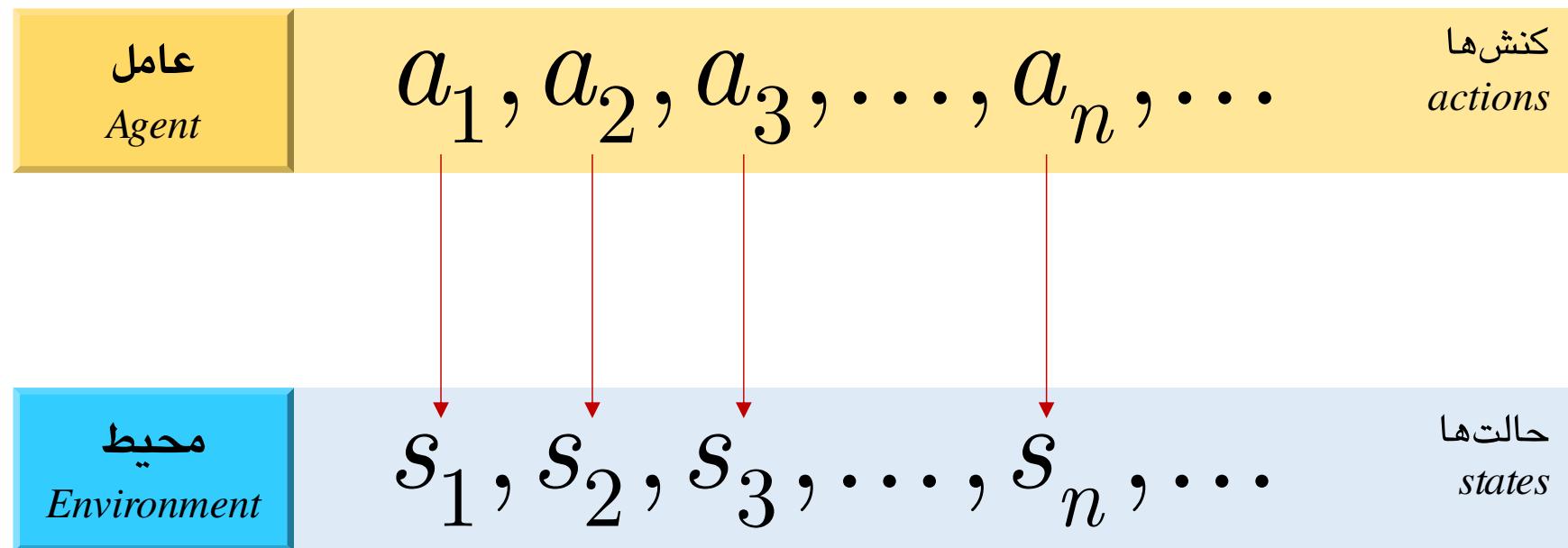

Percept sequence	Action
[<i>A</i> , <i>Clean</i>]	<i>Right</i>
[<i>A</i> , <i>Dirty</i>]	<i>Suck</i>
[<i>B</i> , <i>Clean</i>]	<i>Left</i>
[<i>B</i> , <i>Dirty</i>]	<i>Suck</i>
[<i>A</i> , <i>Clean</i>], [<i>A</i> , <i>Clean</i>]	<i>Right</i>
[<i>A</i> , <i>Clean</i>], [<i>A</i> , <i>Dirty</i>]	<i>Suck</i>
:	:
[<i>A</i> , <i>Clean</i>], [<i>A</i> , <i>Clean</i>], [<i>A</i> , <i>Clean</i>]	<i>Right</i>
[<i>A</i> , <i>Clean</i>], [<i>A</i> , <i>Clean</i>], [<i>A</i> , <i>Dirty</i>]	<i>Suck</i>
:	:

Figure 2.3 Partial tabulation of a simple agent function for the vacuum-cleaner world shown in Figure 2.2.

تأثیر عامل بر محیط

کنش‌های عامل - حالت‌های محیط

هوش مصنوعی

عامل‌های هوشمند

۳

رفتار خوب:
مفهوم
رسیونالیته

عامل رسیونال

RATIONAL AGENT

عامل رسیونال:

عاملی که رفتار خوب انجام می‌دهد.

تقریب اول: رفتار خوب؛

رفتاری که باعث بیشترین موفقیت عامل شود.

نیاز به روشی برای اندازه‌گیری موفقیت

(معیار کارآیی)

معیار کارآئی

معیار خوب بودن

PERFORMANCE MEASURE

معیار کارآئی

میزان موافقیت رفتار یک عامل را نشان می‌دهد.

«معیار ارزیابی با در نظر گرفتن پی‌آمدهای رفتار آن عامل»

هر عامل در یک محیط بر اساس ادراک‌هایی که دریافت می‌کند، یک دنباله از کنش‌ها تولید می‌کند؛
دنباله‌ی کنش‌های عامل، موجب دنباله‌ای از حالت‌های محیط می‌شود:

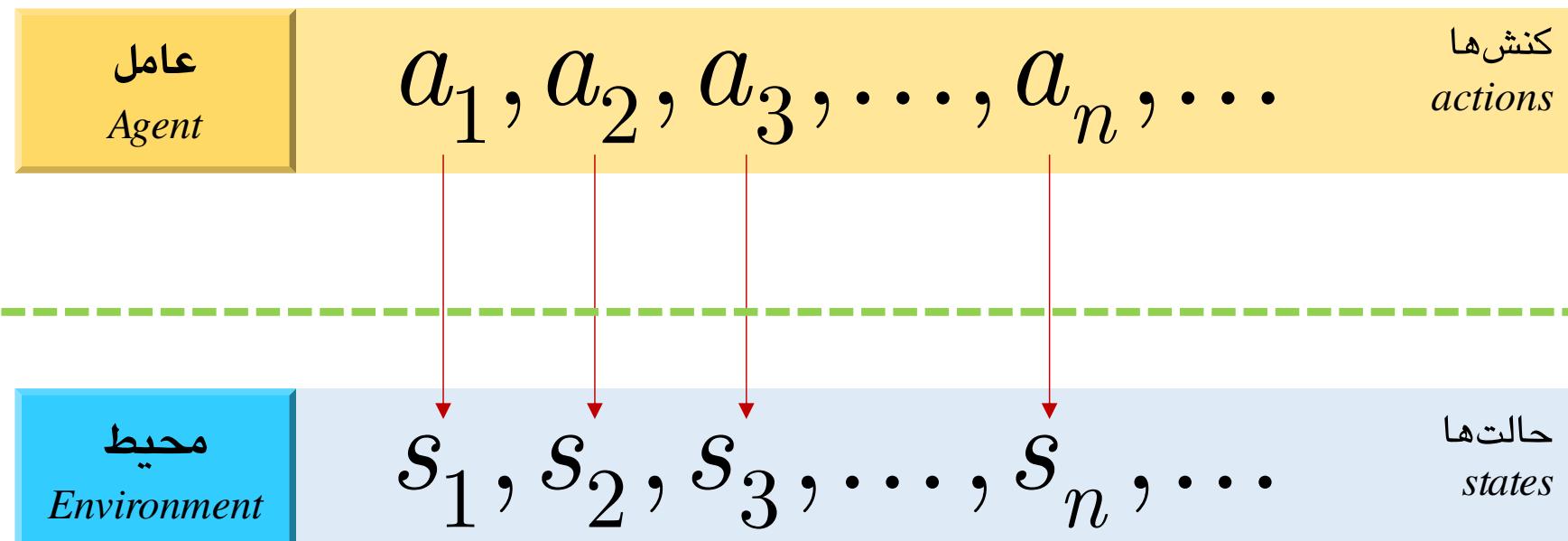
اگر این دنباله‌ی حالت‌های محیط، مطلوب بود، آن‌گاه عامل به خوبی عمل کرده است.

مفهوم مطلوب بودن در معیار کارآئی احصا می‌شود:
معیار کارآئی هر دنباله از حالت‌های محیط را ارزیابی می‌کند.

تذکر: در معیار کارآئی، حالت‌های محیط مهم است، نه حالت‌های عامل
یعنی معیار کارآئی را بر اساس آنچه در محیط می‌خواهیم طراحی می‌کنیم،
نه بر اساس آنچه فکر می‌کنیم عامل باید انجام بدهد.

معیار کارآیی

بر اساس دنباله‌ی حالت‌های محیط

معیار کارآیی

پیآمدگرایی

CONSEQUENTIALISM

پیآمدگرایی (نتیجه‌گرایی)

روی کرد پذیرفته شده در هوش مصنوعی برای مفهوم «چیز درست»

«ارزیابی رفتار یک عامل از طریق پیآمدهای رفتار آن عامل»

فلسفه‌ی اخلاق چندین تصور مختلف از مفهوم «چیز درست» را توسعه داده است،
اما هوش مصنوعی به طور کلی به یک مفهوم به نام «پیآمدگرایی» پایبند شده است.

معیار کارآئی

ملاحظات

مقایسه‌ی معیار کارآئی عینی و ذهنی	
معیار کارآئی عینی <i>Objective Performance Measure</i>	معیار کارآئی ذهنی <i>Subjective Performance Measure</i>
نظر محیط برای ارزیابی عامل (توسط طراح و سازندهی عامل)	نظر شخصی خود عامل برای ارزیابی او
ثبت: غیر قابل تغییر توسط عامل	متغیر: قابل تغییر توسط خود عامل
معیار کارآئی بر اساس هدف انتخاب می‌شود	معیار کارآئی با نیت موفق‌تر شدن عامل انتخاب می‌شود
مزیت: نیازی به پرسش از خود عامل نیست	مشکل: ممکن است عامل نتواند پاسخ بدهد
مزیت: عامل نمی‌تواند بسادگی محیط را فریب بدهد	مشکل: ممکن است عامل پاسخ گمراه‌کننده و اشتباه بدهد

- نباید عامل را به دلیل یک چیز غیر قابل درک جریمه کند.
- نباید عامل را به دلیل یک کنش غیر قابل انجام جریمه کند.
- نباید عامل را به دلیل یک پی‌آمد غیر قابل پیش‌بینی جریمه کند.
- باید ارزیابی عامل در طول مدت کار (+ اول + آخر کار) باشد.
- باید هر دوی **فرآیند** و **نتیجه‌ی کار** عامل را در نظر بگیرد.

مشخصات یک معیار کارآئی مناسب

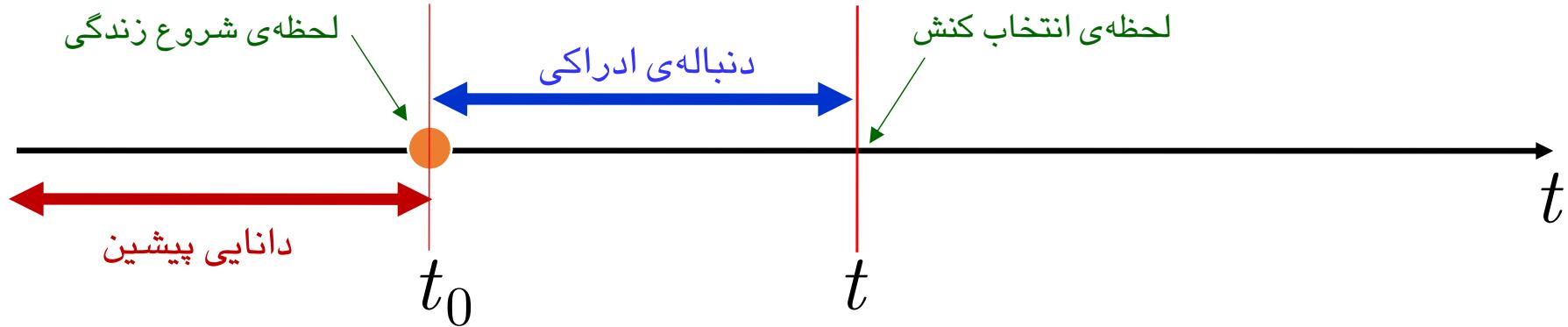
یک معیار کارآئی ثابت برای همه‌ی وظیفه‌ها و همه‌ی عامل‌ها وجود ندارد:
طراح باید متناسب با شرایط، معیار کارآئی را تدبیر کند.

رسیونالیته

پارامترهای وابسته

RATIONALITY

رسیونالیته در هر زمان وابسته به چهار مورد است:			
۱	۲	۳	۴
معیار کارآیی <i>Performance Measure</i>	دانایی پیشینی <i>Prior Knowledge</i>	کنشها <i>Actions</i>	دنباله‌ی ادراکی <i>Percept Sequence</i>
ضابطه‌ی موفقیت عامل	دانایی پیشینی عامل از محیط	کنش‌هایی که عامل قادر به انجام آنهاست.	دنباله‌ی ادراکی عامل تا آن زمان

عامل رسیونال

RATIONAL AGENT

یک عامل رسیونال

کنشی را انتخاب می‌کند که
مقدار مورد انتظار معیار کارآیی را
با داشتن دنباله‌ی ادراکی تا آن لحظه
ماکزیم می‌کند.

عامل رسیونال

تعریف (راسل و نورویگ)

RATIONAL AGENT

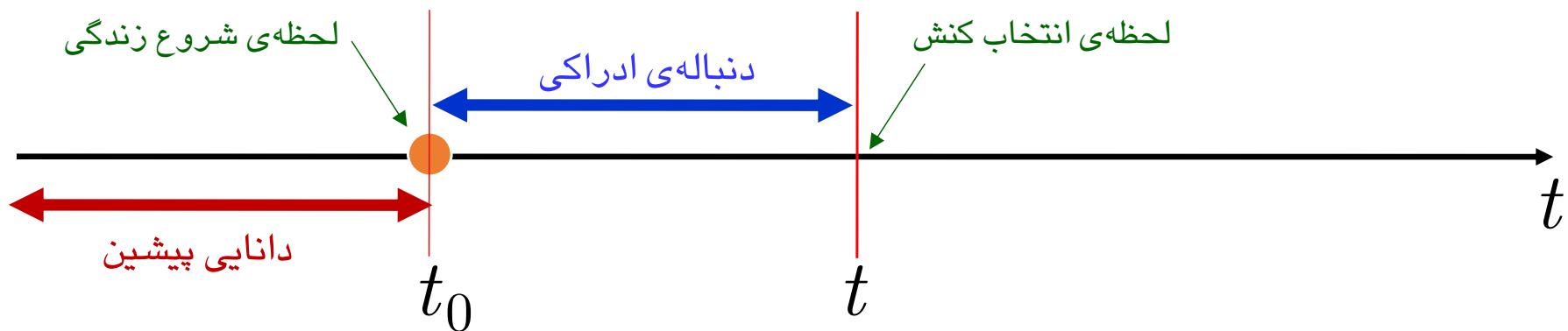
یک عامل رسیونال

برای هر دنباله‌ی ادراکی ممکن

کنشی را انتخاب می‌کند که

انتظار دارد معیار کارآیی آن را ماقزیم کند؛

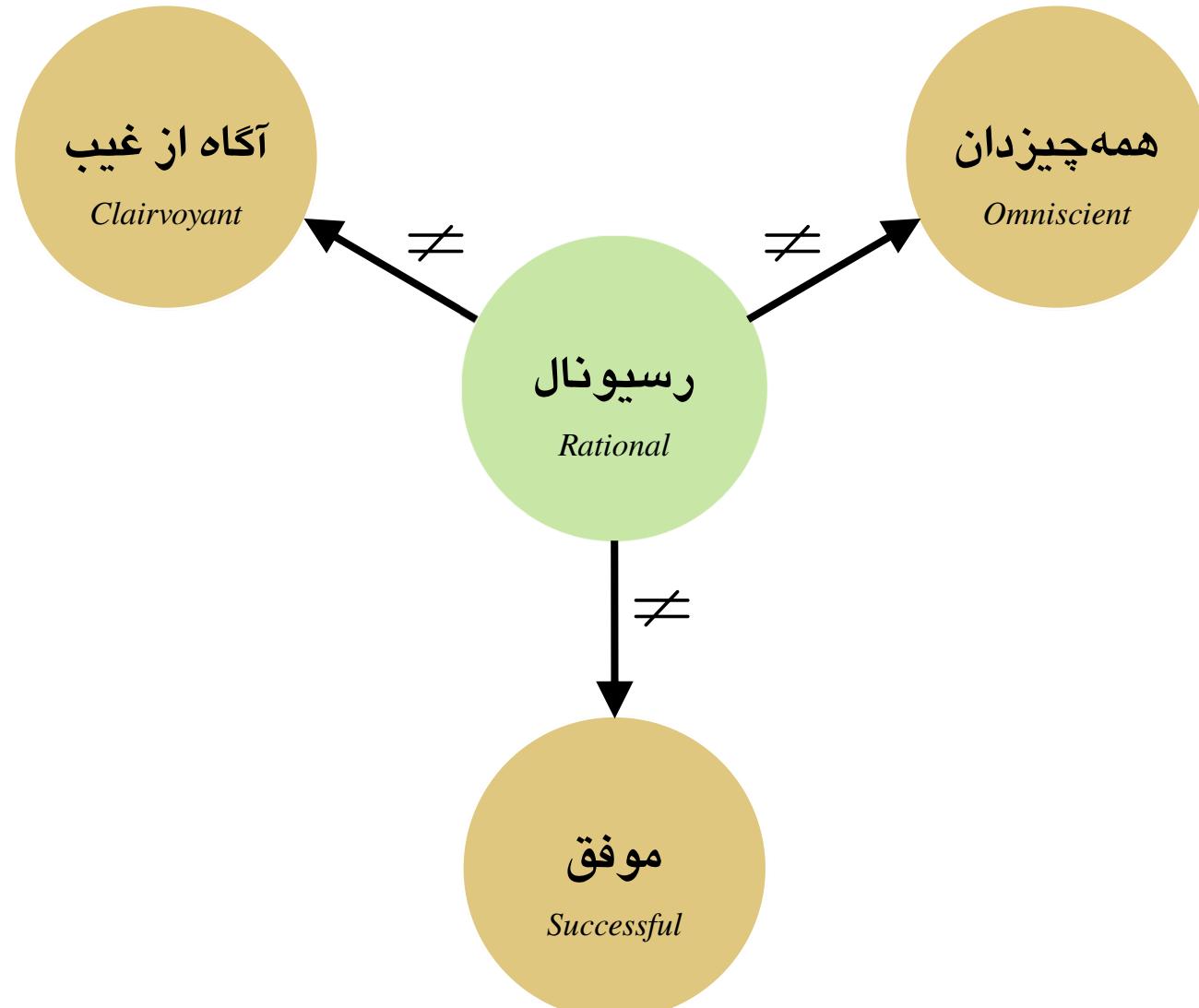
بر اساس شواهدی که توسط دنباله‌ی ادراکی فراهم می‌شود و آنچه دانایی درون‌سازی شده‌ی عامل است.

رسیونالیته

RATIONALITY

پیامد کنش‌ها ممکن است مورد انتظار نباشد

ادراکات ممکن است همه‌ی اطلاعات مربوط را فراهم نکند

عامل ممکن است شکست بخورد

تمایز رسیونالیته با کامل بودن

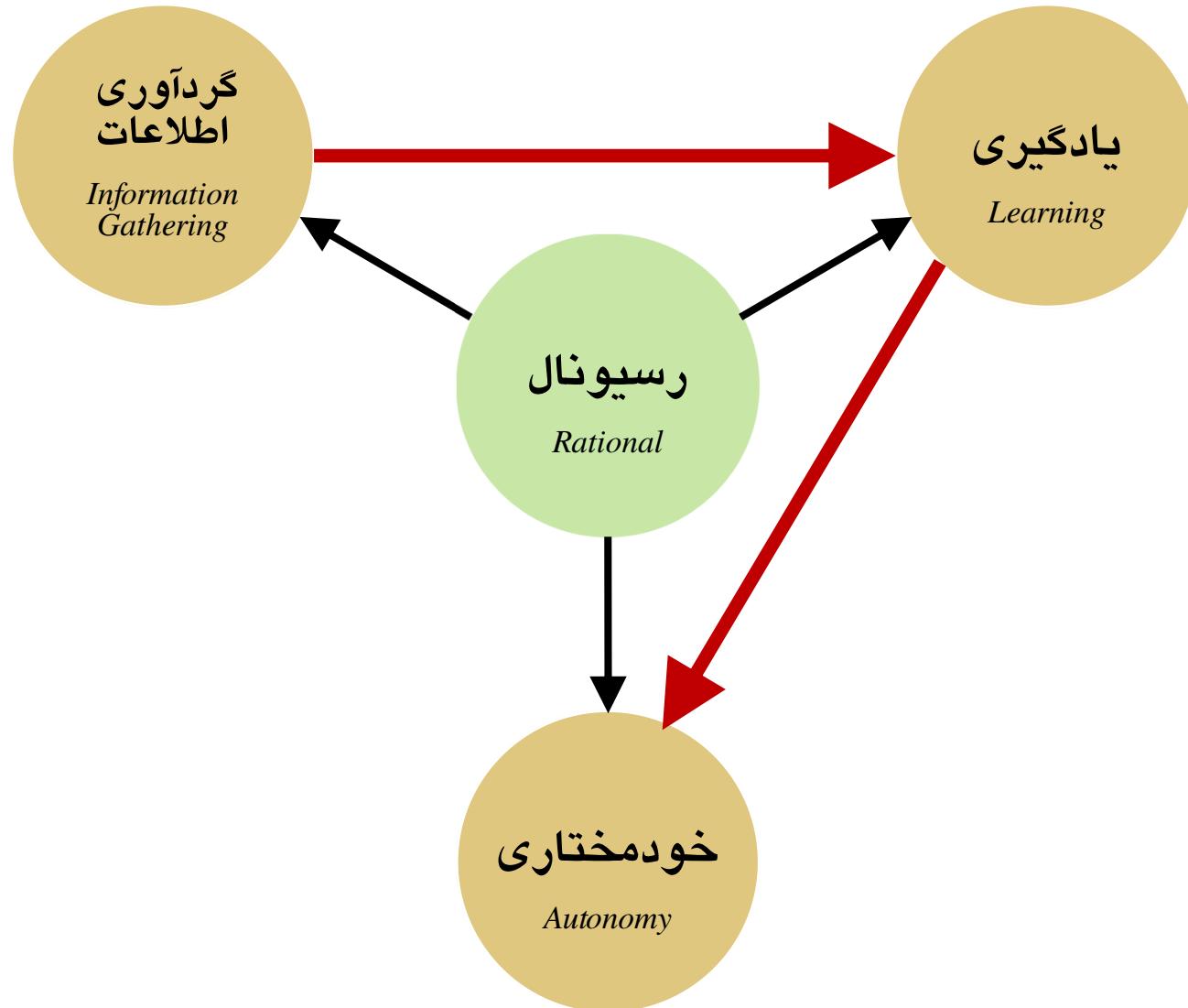
کامل بودن <i>Perfection</i>	رسیونالیته <i>Rationality</i>
ماکریسم سازی کارآئی واقعی (actual)	ماکریسم سازی کارآئی مورد انتظار (expected)
انجام بهترین کار ممکن	انجام بهترین کاری که توانسته است بفهمد
پیاده سازی غیر ممکن	پیاده سازی امکان پذیر

رسیونالیته

ملزومات

عامل نباید رفتار غیر
هوشمندانه داشته باشد:
قبل از تصمیم‌گیری باید
اطلاعات کافی از محیط
جمع کند

یادگیری از تجربیات
و ادراک‌ها

دانایی عامل مستقل از دانایی اولیه‌ی آن می‌شود؛
رفتار عامل توسط تجربه‌ی او تعیین می‌شود.

ملزومات رسیونالیته

(۱) گردآوری اطلاعات

عامل نباید رفتار غیر هوشمندانه داشته باشد:
قبل از تصمیم‌گیری باید اطلاعات کافی از محیط جمع کند
مثل: نگاه کردن به دو طرف خیابان قبل از عبور از آن.

ملزومات رسیونالیته

(۲) یادگیری

یادگیری از تجربیات و ادراک‌ها تا حد ممکن

پیکربندی اولیه‌ی عامل: نشان‌دهنده‌ی دانایی پیشینی از محیط

پیکربندی ثانویه‌ی عامل: تغییر و اصلاح دانایی عامل بر اساس تجربه

ملزومات رسیونالیته

(۳) خودمختاری

دانایی عامل مستقل از دانایی اولیه‌ی آن می‌شود؛
رفتار عامل توسط تجربه‌ی او تعیین می‌شود.

به میزانی که عامل به جای تجربه‌ی خودش به دانایی پیشینی تعییه شده در آن توسط طراح تکیه می‌کند،
دارای کمبود خودمختاری (آزادی عمل) است.

عامل رسیونال باید خودمختار باشد.

(برای پالایش دانایی غلط یا ناقص پیشینی، باید تا جایی که می‌تواند یاد بگیرد.)

تذکر: در عمل به ندرت به خودمختاری کامل از ابتدا نیاز داریم:
وقتی عامل تجربه ندارد، یا تجربه‌ی کمی دارد، باید تصادفی عمل کند، مگر اینکه طراح به او کمک کند.

افزودن یادگیری، طراحی یک عامل رسیونال ساده را ممکن می‌کند که در محیط‌های گوناگون موفق خواهد بود.

هوش مصنوعی

درس ۸

عامل‌های هوشمند (۲)

Intelligent Agents (2)

کاظم فولادی قلعه

دانشکده مهندسی، دانشکدگان فارابی

دانشگاه تهران

<http://courses.fouladi.ir/ai>

هوش مصنوعی

عامل‌های هوشمند

۳

طبیعت
محیط‌ها

مشخص‌سازی محیط وظیفه

SPECIFYING THE TASK ENVIRONMENT

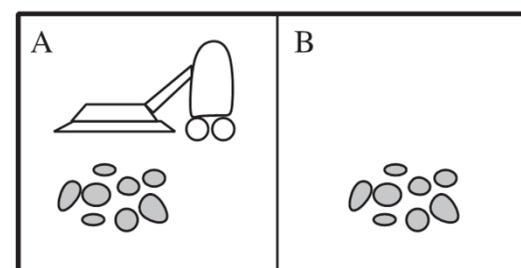
P	E	A	S
معیار کارآیی <i>Performance Measure</i>	محیط <i>Environment</i>	کنش‌گرها <i>Actuators</i>	حسگرها <i>Sensors</i>

مشخص‌سازی محیط وظیفه

مثال: دنیای جاروبرقی

SPECIFYING THE TASK ENVIRONMENT: THE VACUUM-CLEANER AGENT

P	E	A	S
معیار کارآیی <i>Performance Measure</i>	محیط <i>Environment</i>	کنش‌گرها <i>Actuators</i>	حسگرها <i>Sensors</i>
برای هر مربع تمیز در هر گام زمانی، یک امتیاز ثابت کلاً ۱۰۰۰ گام زمانی طول عمر	نقشه‌ی محیط معلوم، توزیع آشغالها و مکان اولیه‌ی عامل نامعلوم	انجام کنش‌های راست چپ مکش هیچ	حسگر مکان حسگر کثیفی مربع

مشخص‌سازی محیط وظیفه

مثال: تاکسی خودکار هوشمند

SPECIFYING THE TASK ENVIRONMENT: AUTOMATIC INTELLIGENT TAXI

P	E	A	S
معیار کارآیی <i>Performance Measure</i>	محیط <i>Environment</i>	کنش‌گرها <i>Actuators</i>	حسگرها <i>Sensors</i>
ایمنی رسیدن به مقصد فایده رعایت قانون راحتی ...	خیابان‌ها/آزادراه‌ها Traffیک علام راهنمایی عابرین پیاده آب و هوا ...	فرمان گاز ترمز بوق بلندگو/نمایشگر ...	تصویر شتاب‌سنج درجه‌ها حسگرهای موتور صفحه‌کلید موقعیت‌سنج GPS ...

مشخص‌سازی محیط وظیفه

مثال: عامل خرید اینترنتی

SPECIFYING THE TASK ENVIRONMENT: INTERNET SHOPPING AGENT

P	E	A	S
معیار کارآیی <i>Performance Measure</i>	محیط <i>Environment</i>	کنش‌گرها <i>Actuators</i>	حسگرها <i>Sensors</i>
قیمت کیفیت مناسب بودن کارآمدی ...	سایتهاي وب حال و آينده فروشندگان خریداران ...	نمایش به کاربر دنبال کردن یک URL پر کردن فرم ...	خوانندهi صفحات HTML (متن، گرافیک، اسکریپت) ...

خصوصیات محیط‌های وظیفه

PROPERTIES OF TASK ENVIRONMENTS

مشاهده‌پذیر کامل

Fully Observable

مشاهده‌پذیر جزئی

Partially Observable

تک عاملی

Single-agent

چند عاملی

Multiagent

قطعی

Deterministic

استراتژیک

Strategic

اتفاقی

Stochastic

مقطعي

Episodic

دنباله‌ای

Sequential

ایستا

Static

نیمه‌پویا

Semidynamic

پویا

Dynamic

گسسته

Discrete

پیوسته

Continuous

شناخته شده

Known

ناشناخته

Unknown

خصوصیات محیط‌های وظیفه

مشاهده‌پذیر کامل یا مشاهده‌پذیر جزئی

مشاهده‌پذیر کامل *Fully Observable*

- حسگرهای عامل دسترسی به حالت کامل محیط در هر لحظه را به عامل می‌دهند.

Raheti Kari: عامل برای دنبال کردن دنیا نیازی به نگهداری حالت داخلی ندارد.

مشاهده‌پذیر کامل به طور مؤثر *Effectively Fully Observable*

حسگرهای عامل همه‌ی جنبه‌های مربوط به انتخاب کنش را نشان می‌دهند.

(مربوط بودن وابسته به معیار کارآیی)

مشاهده‌پذیر جزئی *Partially Observable*

- حسگرهای عامل دسترسی به جزئی از حالت محیط در هر لحظه را به عامل می‌دهند.

مثلاً عدم وجود حسگر، حسگرهای نادقيق، حسگرهای نویزی

مشاهده‌ناپذیر *Unobservable*

عامل هیچ حسگری ندارد.

خصوصیات محیط‌های وظیفه

تک عاملی یا چند عاملی

تک عاملی Single-agent

یک عامل به تنهایی در
محیط عمل می‌کند.

چند عاملی Multiagent

چند عامل در محیط
عمل می‌کنند:

همکارانه Cooperative

افزایش معیار کارآیی
یک عامل باعث
افزایش معیار کارآیی
عامل دیگر می‌شود.
مثال: گروه سرود

نیمه ... Partially ...

مثال: محیط رانندگی:
جای پارک: رقابتی
اجتناب از تصادف: همکارانه

رقابتی Competitive

افزایش معیار کارآیی
یک عامل باعث کاهش
معیار کارآیی عامل
دیگر می‌شود.
مثال: بازی شطرنج

استفاده از دانایی عامل‌های دیگر

اجتناب از مضرات پیش‌بینی‌پذیری

برقراری ارتباط communication

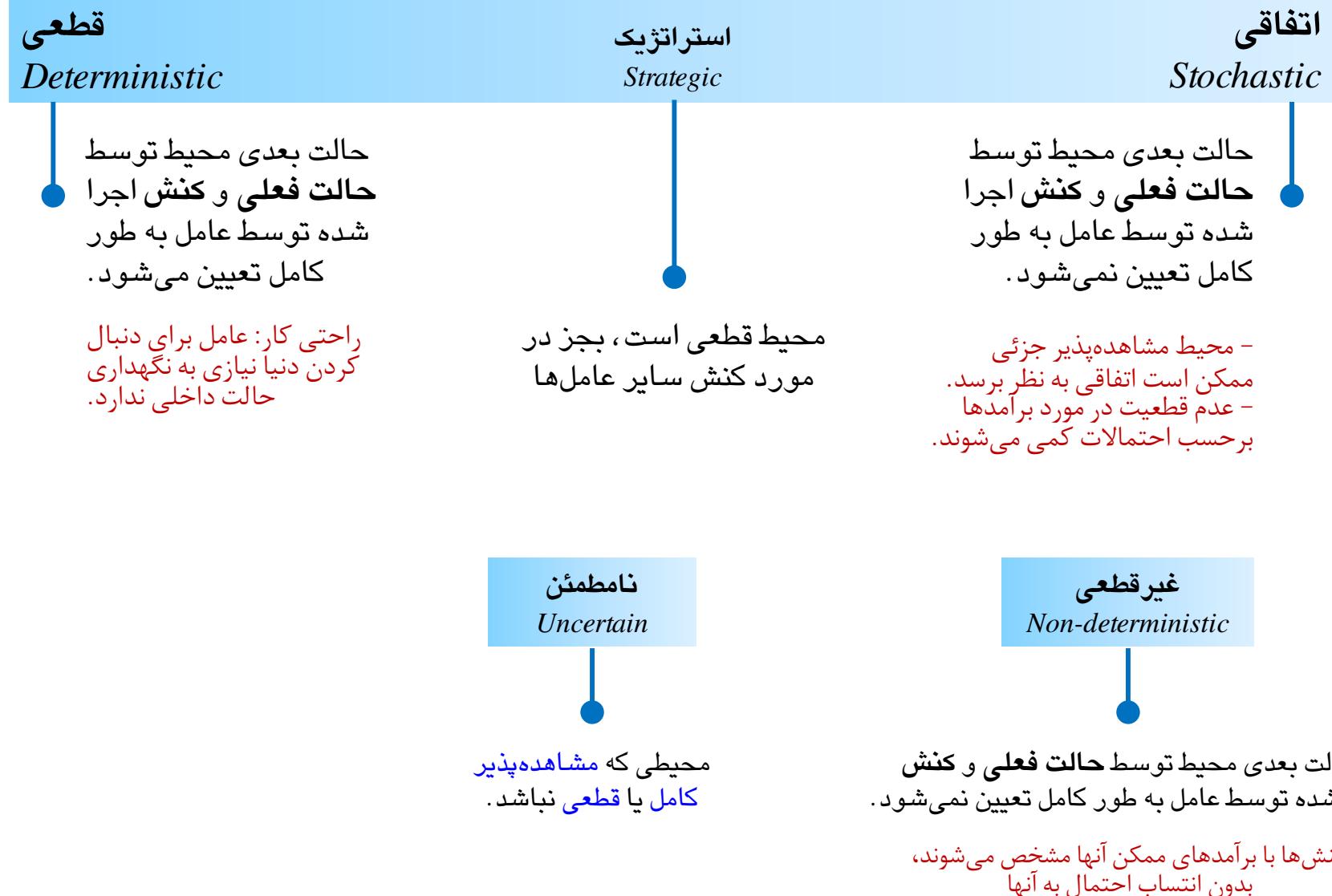
رفتار تصادفی شده randomized behavior

رفتارهای رسیونال
خاص محیط‌های چندعاملی

کدام موجودیت می‌تواند به عنوان عامل دیده شود؟ ← هر چیزی که محیط را درک کند و روی محیط کنش انجام دهد.
کدام موجودیت می‌باید به عنوان عامل دیده شود؟ ← هر چیزی که برای ماکریزم‌سازی معیار کارآیی اش، که به رفتار دیگری هم وابسته است، تلاش می‌کند.

خصوصیات محیط‌های وظیفه

قطعی یا اتفاقی

خصوصیات محیط‌های وظیفه

مقطعی یا دنباله‌ای

مقطعی

Episodic

تجربه‌ی عامل قابل تقسیم به مقطع‌های اتمیک است.

در هر مقطع، عامل یک ادراک دریافت می‌کند و سپس یک کنش واحد انجام می‌دهد.

مقطع بعدی به کنش‌های انجام شده در مقاطع قبلی وابسته نیست.

انتخاب کنش در هر مقطع فقط وابسته به همان مقطع است.

ساده‌تر است: عامل نیازی ندارد به جلو فکر کند!

مثال: عمدہ‌ی وظایف طبقه‌بندی

دنباله‌ای

Sequential

تصمیم فعلی می‌تواند بر همه‌ی تصمیم‌های آینده تأثیر بگذارد.

کنش‌های کوتاه‌مدت می‌توانند پی‌آمدهای بلندمدت داشته باشند.

مثال: شطرنج، رانندگی تاکسی

خصوصیات محیط‌های وظیفه

ایستا یا پویا

ایستا Static	نیمه‌پویا Semidynamic	پویا Dynamic
<p>اگر محیط نتواند در هنگام تأمل عامل تغییر کند.</p> <p>محیط برای آن عامل، ایستا است.</p> <p>ساده‌تر است: (۱) عامل نیازی ندارد در هنگام تصمیم‌گیری در مورد یک کنش به نگاه کردن ادامه دهد. (۲) عامل لازم نیست نگران گذر زمان باشد.</p> <p>مثال: شطرنج با ساعت</p>	<p>اگر خود محیط با گذر زمان تغییر نکند، اما امتیاز کارآئی عامل تغییر کند.</p>	<p>اگر محیط بتواند در هنگام تأمل عامل تغییر کند.</p> <p>محیط برای آن عامل، پویا است.</p> <p>محیط پویا به طور مداوم از عامل می‌پرسد که می‌خواهد چه کنشی را انجام دهد. اگر هنوز تصمیم نگرفته باشد، فرض می‌کند تصمیم گرفته است کاری انجام ندهد.</p> <p>مثال: رانندگی تاکسی (سایر خودروها و عابرین در حین تصمیم‌گیری عامل، حرکت می‌کنند).</p>

خصوصیات محیط‌های وظیفه

گسته یا پیوسته

گسته	پیوسته
Discrete	Continuous
مؤلفه‌های گسته در کار هستند.	مؤلفه‌های پیوسته در کار هستند.
مثال: شترنج معمولی (حالت، زمان، ادراک، کنش)	مثال: رانندگی تاکسی (حالت، زمان، ادراک، کنش)

تمایز پیوسته و گسته: در مؤلفه‌های
حالت محیط، نحوه برخورد با زمان، ادراک‌ها و کنش‌های عامل

خصوصیات محیط‌های وظیفه

شناخته شده یا ناشناخته

شناخته شده

Known

برآمدها (یا احتمال برآمدها در محیط اتفاقی) برای همهٔ کنش‌ها داده شده است.

یک محیط شناخته شده می‌تواند مشاهده‌پذیر جزئی باشد.

مثال: بازی کارت

ناشناخته

Unknown

عامل باید یاد بگیرد که چگونه عمل کند تا تصمیم‌های خوبی بگیرد.

یک محیط ناشناخته می‌تواند مشاهده‌پذیر کامل باشد.

مثال: بازی‌های ویدئویی جدید؛ صفحه‌ی بازی می‌تواند کل حالت بازی را نشان بدهد، اما معلوم نیست دکمه‌ها چه کاری انجام می‌دهند که با آزمایش معلوم می‌شود.

این خصوصیت، فقط به خود محیط برنمی‌گردد، بلکه

به حالت دانایی عامل (یا طراح آن) در مورد «قوانين فیزیک» محیط بر می‌گردد.

خصوصیات محیط‌های وظیفه

مثال‌هایی از محیط‌های وظیفه و مشخصه‌های آنها

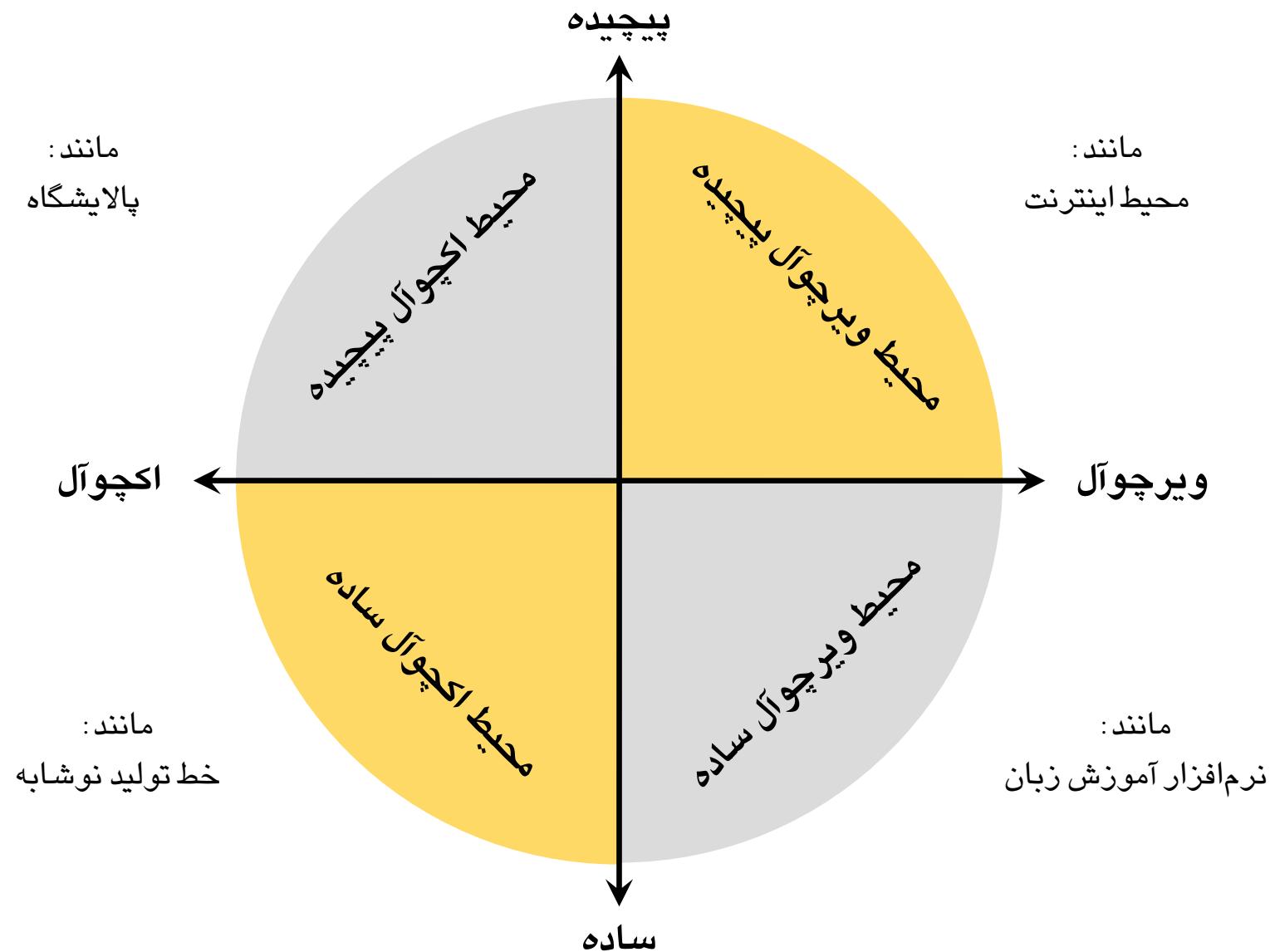
گسته؟	ایستا؟	مقطعی؟	قطعی؟	چندعاملی؟	مشاهده‌پذیر؟	
گسته	ایستا	دنباله‌ای	قطعی	چندعاملی	کامل	بازی شطرنج
گسته	ایستا	دنباله‌ای	اتفاقی	چندعاملی	کامل	بازی مار و پله
گسته	نیمه‌پویا	دنباله‌ای	تاخددودی	تک‌عاملی*	جزئی	خرید اینترنتی
پیوسته	پویا	دنباله‌ای	اتفاقی	چندعاملی	جزئی	رانندگی تاکسی
پیوسته	پویا	دنباله‌ای	اتفاقی	تک‌عاملی	جزئی	تشخیص پزشکی
پیوسته	پویا	دنباله‌ای	اتفاقی	تک‌عاملی	جزئی	کنترلر پالایشگاه

نوع محیط، روش طراحی عامل را مشخص می‌کند.

هر مجموعه از روش‌های هوش مصنوعی، برای طراحی عامل در نوع خاصی از محیط مناسب است.

انواع محیط

نسبت محیط ساده/پیچیده با محیط اکچوآل/ویرچوآل

هوش مصنوعی

درس ۹

عامل‌های هوشمند (۳)

Intelligent Agents (3)

کاظم فولادی قلعه

دانشکده مهندسی، دانشکدگان فارابی

دانشگاه تهران

<http://courses.fouladi.ir/ai>

هوش مصنوعی

عامل‌های هوشمند

۱۴

ساختار
عامل‌ها

ساختار عامل‌ها

THE STRUCTURE OF AGENTS

نوعی دستگاه محاسباتی همراه
با حسگرها و کنش‌گرهای
فیزیکی.

وظیفه:
دریافت ادراک‌ها از حسگرها
اجرای برنامه‌ی عامل
ارائه کنش‌های انتخابی برنامه به کنش‌گرهای

مثال: کامپیوتر، خودرو رباتیک با
کامپیوتر داخلی، دوربین و دیگر حسگرها

پیاده‌سازی تابع عامل:
نگاشت ادراک‌ها به کنش‌ها

وظیفه‌ی هوش مصنوعی،
طراحی برنامه‌ی عامل است.

برنامه‌ی عامل باید متناسب با معماری عامل باشد.

برنامه‌ی عامل مبتنی بر جدول

TABLE-DRIVEN-AGENT

```

function TABLE-DRIVEN-AGENT(percept) returns an action
  persistent: percepts, a sequence, initially empty
    table, a table of actions, indexed by percept sequences, initially fully specied
    append percept to the end of percepts
    action  $\leftarrow$  LOOKUP(percepts, table)
    return action

```

- برای هر ادراک یک بار فراخوانی می‌شود.
- تاریخچه‌ی ادراکی را به روز می‌کند.
- برای تعیین کنش بعدی، از تاریخچه‌ی ادراکی به عنوان اندیس جدول مراجعه استفاده می‌کند.
- کنش مرتبط را برمی‌گرداند.
- برنامه‌ی عامل مبتنی بر جدول:

<i>table</i>	Percept sequence	Action
--------------	------------------	--------

برنامه‌ی عامل مبتنی بر جدول

مشکلات

TABLE-DRIVEN-AGENT

$$\text{تعداد مدخلهای جدول} = \sum_{t=1}^T |\mathcal{P}|^t$$

طول عمر عامل
اندازه‌ی مجموعه‌ی ادراکهای عامل

- بزرگ بودن اندازه‌ی جدول (و محدودیت فیزیکی حافظه).
- نبود وقت کافی برای پر کردن جدول توسط طراح.
- عامل نمی‌تواند تمام مدخلهای جدول را به درستی با تجربه‌اش پر کند.
- طراح هیچ راهنمایی برای پر کردن جدول ندارد.
- عامل حاصل خود مختاری ندارد.

دلایل شکست

برنامه‌ی عامل مبتنی بر جدول:

table	Percept sequence	Action
-------	------------------	--------

برنامه‌ی عامل مبتنی بر جدول

حل مشکلات: چالش کلیدی هوش مصنوعی

چالش:

نوشتن برنامه‌های کوچک به جای جداول‌های بسیار بزرگ
برای تولید رفتار رسیونال

مثال: الگوریتم نیوتن برای محاسبه‌ی جذر
به جای جدول بزرگ جذر اعداد

Percept x	Action z
1.0	1.0000000000000000
1.1	1.048808848170152
1.2	1.095445115010332
1.3	1.140175425099138
1.4	1.183215956619923
1.5	1.224744871391589
1.6	1.264911064067352
1.7	1.303840481040530
1.8	1.341640786499874
1.9	1.378404875209022
:	:

```
function SQRT(x)
    z ← 1.0          /* initial guess */
    repeat until |z2 - x| < 10-15
        z ← z - (z2 - x)/(2z)
    end
    return z
```

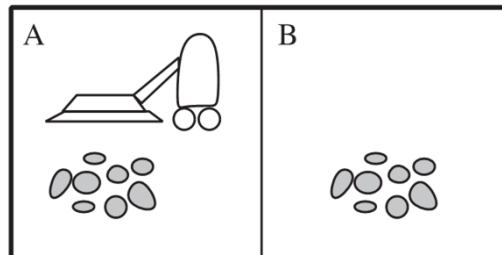
Figure 2.2 Part of the ideal mapping for the square-root problem (accurate to 15 digits), and a corresponding program that implements the ideal mapping.

مثال: دنیای جاروبرقی

برنامه‌ی عامل (در قالب کد)

```
function REFLEX-VACUUM-AGENT([location,status]) returns an action
```

```
if status = Dirty then return Suck
else if location = A then return Right
else if location = B then return Left
```


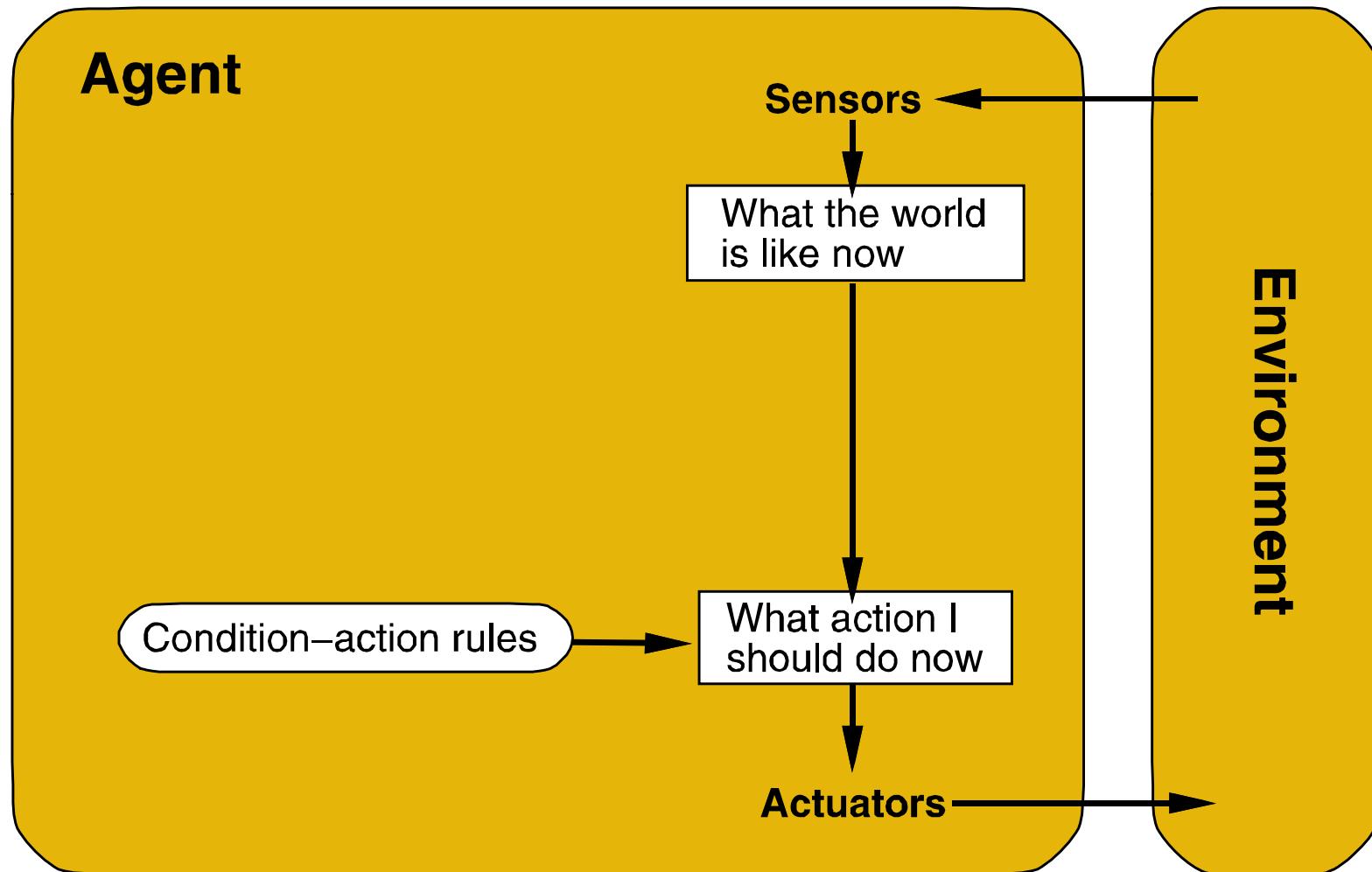
Percept sequence	Action
[<i>A</i> , <i>Clean</i>]	<i>Right</i>
[<i>A</i> , <i>Dirty</i>]	<i>Suck</i>
[<i>B</i> , <i>Clean</i>]	<i>Left</i>
[<i>B</i> , <i>Dirty</i>]	<i>Suck</i>
[<i>A</i> , <i>Clean</i>], [<i>A</i> , <i>Clean</i>]	<i>Right</i>
[<i>A</i> , <i>Clean</i>], [<i>A</i> , <i>Dirty</i>]	<i>Suck</i>
:	:
[<i>A</i> , <i>Clean</i>], [<i>A</i> , <i>Clean</i>], [<i>A</i> , <i>Clean</i>]	<i>Right</i>
[<i>A</i> , <i>Clean</i>], [<i>A</i> , <i>Clean</i>], [<i>A</i> , <i>Dirty</i>]	<i>Suck</i>
:	:

Figure 2.3 Partial tabulation of a simple agent function for the vacuum-cleaner world shown in Figure 2.2.

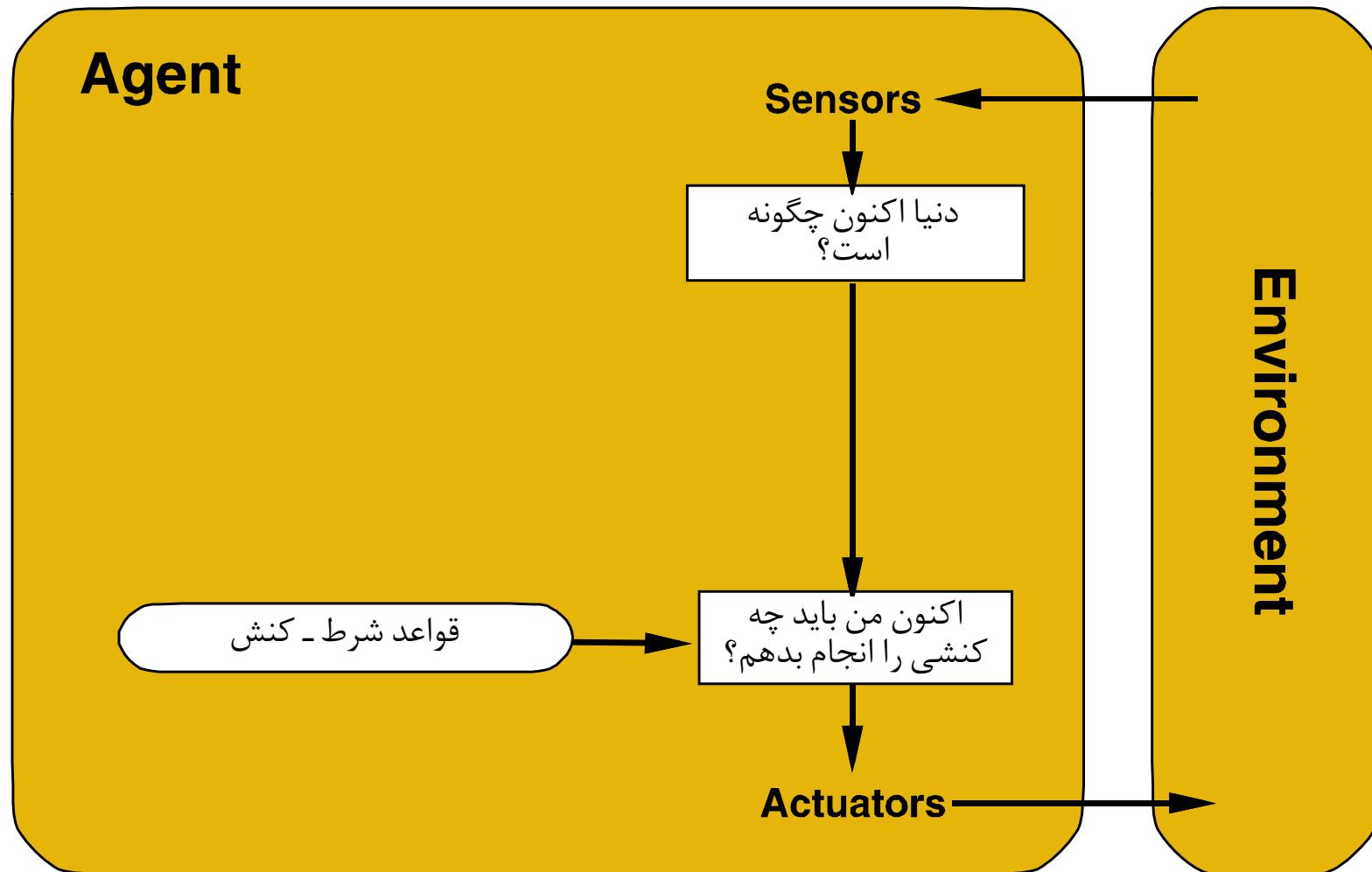
ساختار برنامه‌های عامل

عامل واکنشی ساده

SIMPLE REFLEX AGENT

عامل واکنشی ساده

SIMPLE REFLEX AGENT

عامل واکنشی ساده

SIMPLE REFLEX AGENT

ساده‌ترین نوع عامل

کنش‌ها را بر اساس ادراک فعلی انتخاب می‌کند و تاریخچه‌ی ادراکی را نادیده می‌گیرد.

انتخاب کنش بر مبنای قواعد شرط - کنش

condition-action rules

situation-action rules

if-then rules

مثال: اگر خودروی جلویی در حال ترمز کردن است آن‌گاه شروع به ترمز گرفتن کن

معایب	مزایا
حوزه‌ی کاربرد محدود	садگی بالا
هوشمندی پایین	پیاده‌سازی کارآمد و سریع
مناسب فقط برای محیط مشاهده‌پذیر کامل	نیاز محدود به منابع
امکان گیر افتادن در حلقه‌ی بی‌نهایت در محیط مشاهده‌پذیر جزئی: اجتناب با تصادفی‌سازی رفتار	

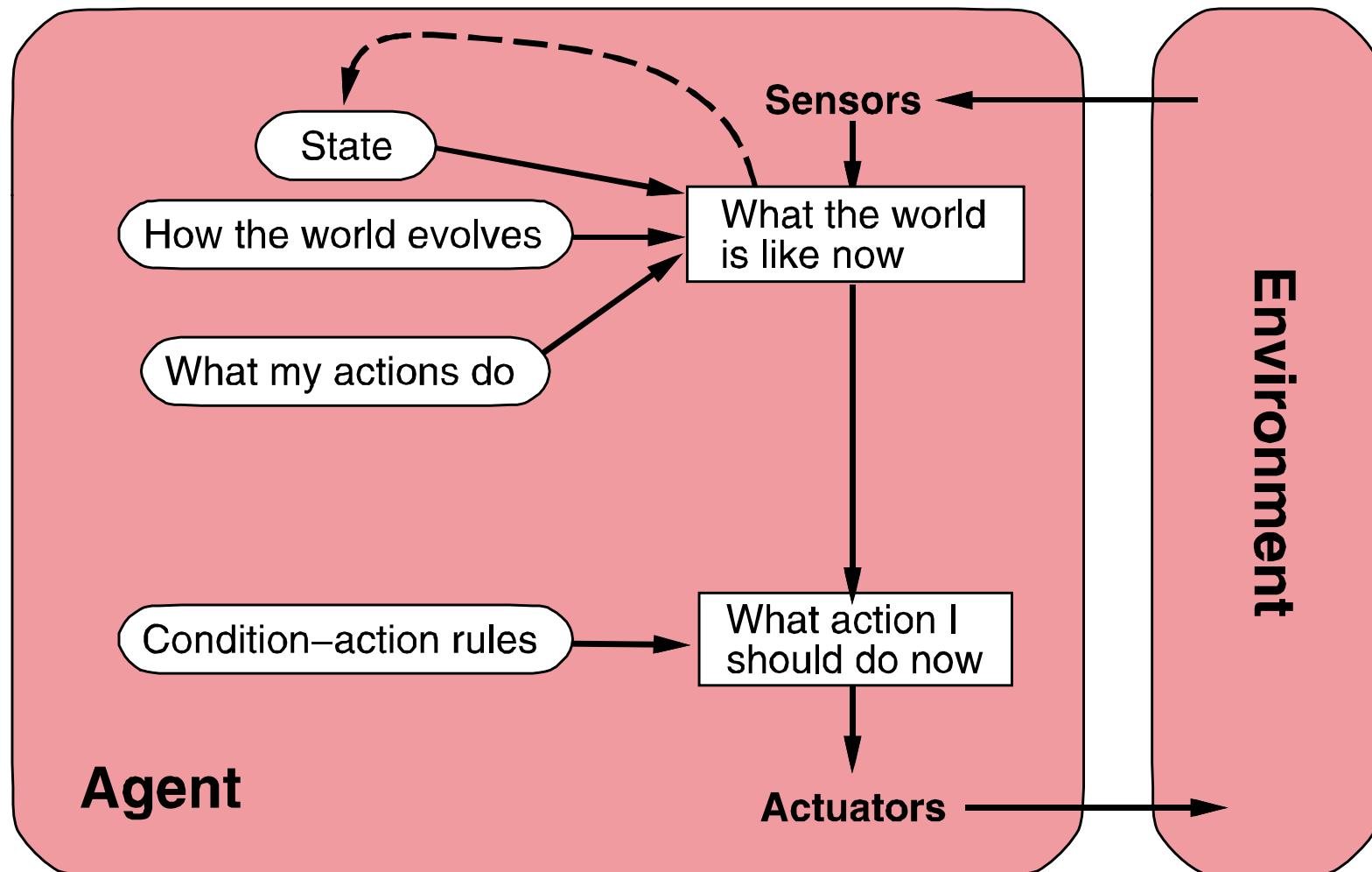
عامل واکنشی ساده

SIMPLE REFLEX AGENT

```
function SIMPLE-REFLEX-AGENT(percept) returns an action
    persistent: rules, a set of conditionaction rules

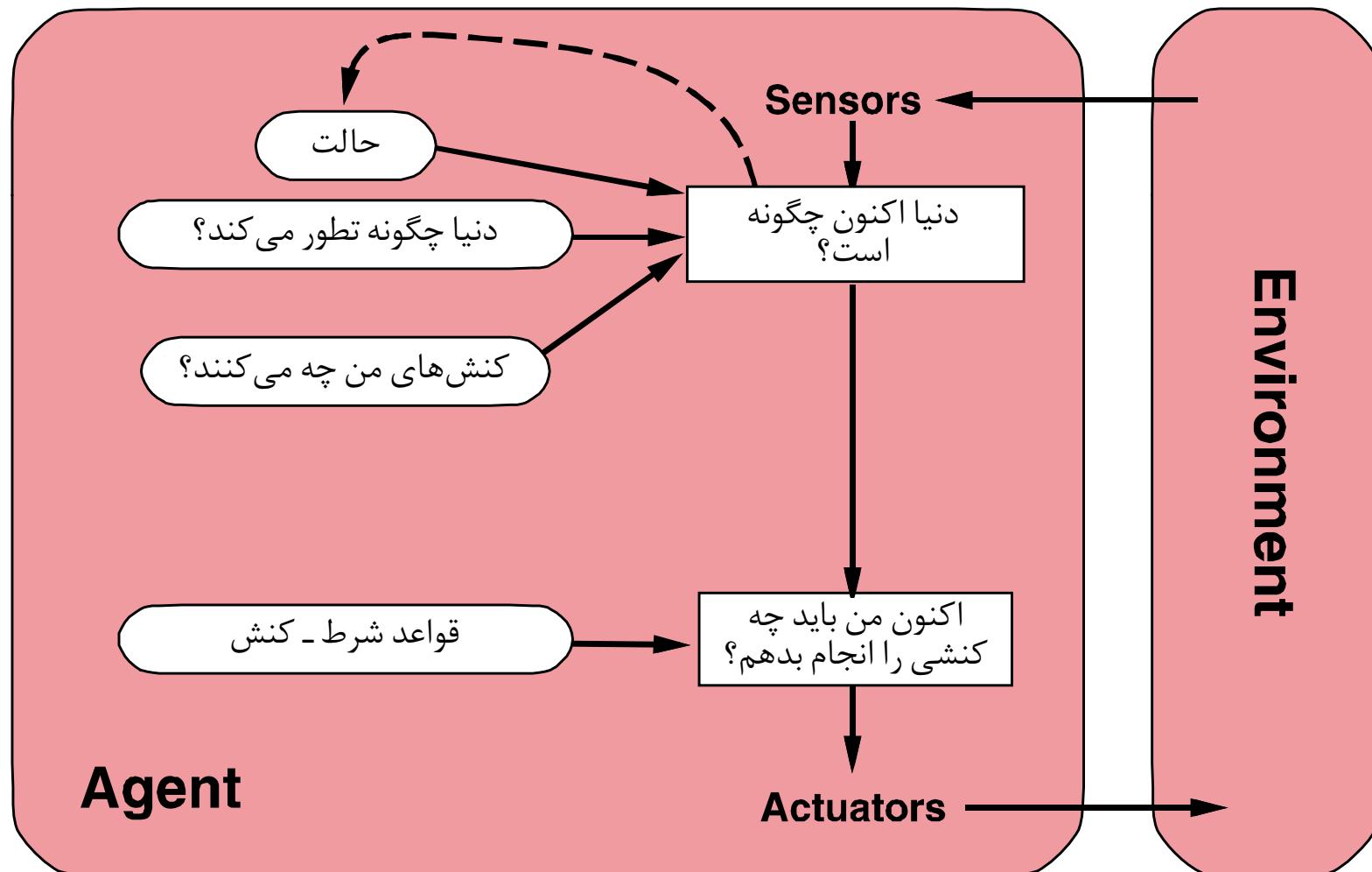
    state  $\leftarrow$  INTERPRET-INPUT(percept)
    rule  $\leftarrow$  RULE-MATCH(state, rules)
    action  $\leftarrow$  rule.ACTION
    return action
```

عامل واکنشی مبتنی بر مدل (واکنشی با حالت داخلی)

MODEL-BASED REFLEX AGENT (SIMPLE REFLEX WITH STATE AGENT)

عامل واکنشی مبتنی بر مدل (واکنشی با حالت داخلی)

MODEL-BASED REFLEX AGENT (SIMPLE REFLEX WITH STATE AGENT)

عامل واکنشی مبتنی بر مدل (واکنشی با حالت داخلی)

MODEL-BASED REFLEX AGENT (SIMPLE REFLEX WITH STATE AGENT)

عامل، از حالت و مدل دنیای پیرامونش برای دنبال کردن بخش‌هایی از دنیا که همیشه نمی‌تواند ببیند، استفاده می‌کند.

مدل: شامل دو نوع اطلاعات:

- (۱) چگونگی تطور دنیا مستقل از خود عامل (مدل دنیا: ساده / پیچیده)
- (۲) چگونگی اثر کنش‌های عامل بر دنیا

مثال حالت: نگهداری فریم قبلی تصویر چراغ خودوری جلویی

عامل واکنشی مبتنی بر مدل (واکنشی با حالت داخلی)

MODEL-BASED REFLEX AGENT (SIMPLE REFLEX WITH STATE AGENT)

function MODEL-BASED-REFLEX-AGENT(*percept*) **returns** an action

persistent: *state*, the agents current conception of the world state

model, a description of how the next state depends on current state and action

rules, a set of conditionaction rules

action, the most recent action, initially none

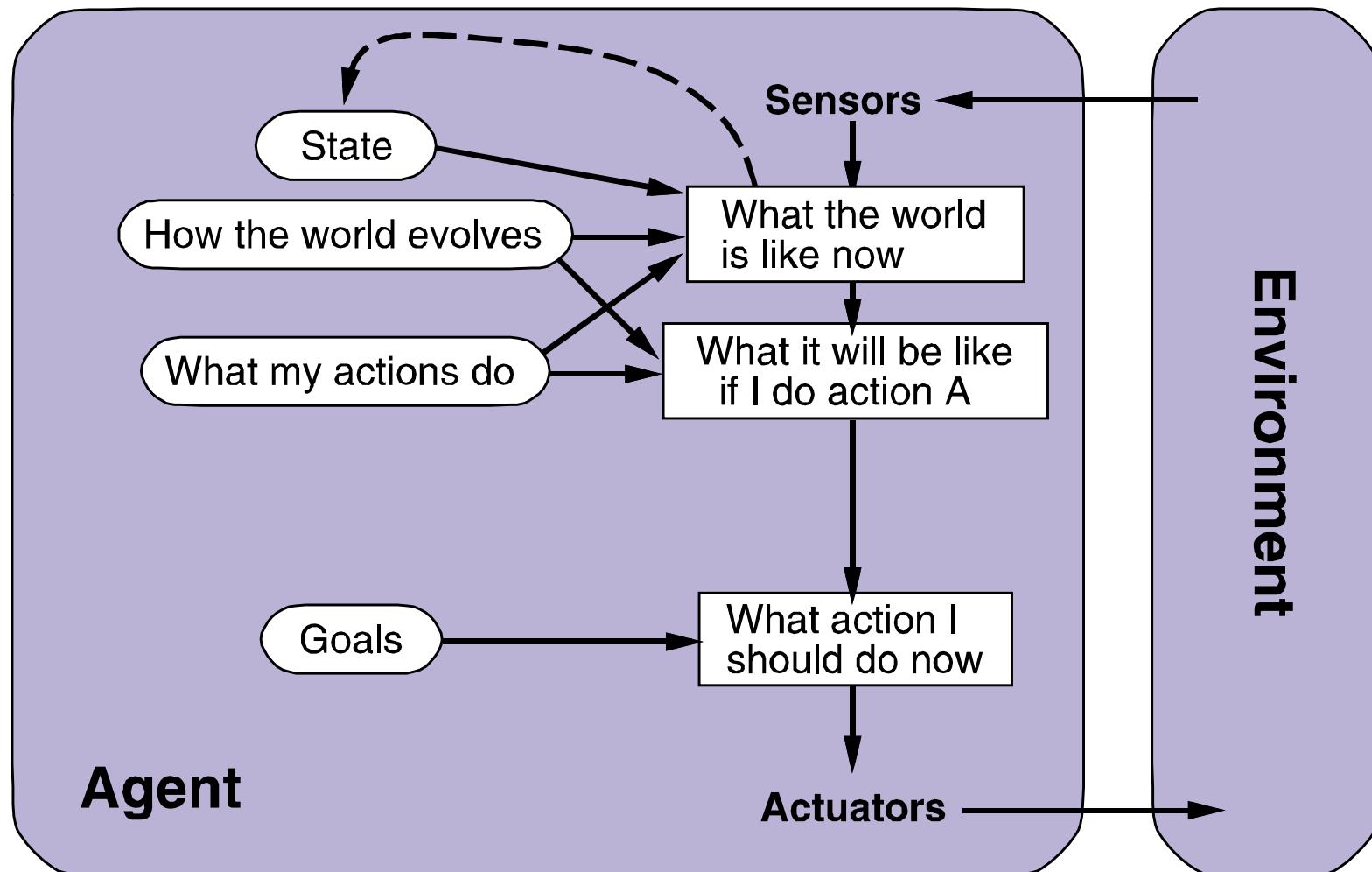
state \leftarrow UPDATE -STATE(*state*, *action*, *percept*, *model*)

rule \leftarrow RULE -MATCH(*state*, *rules*)

action \leftarrow *rule.ACTION*

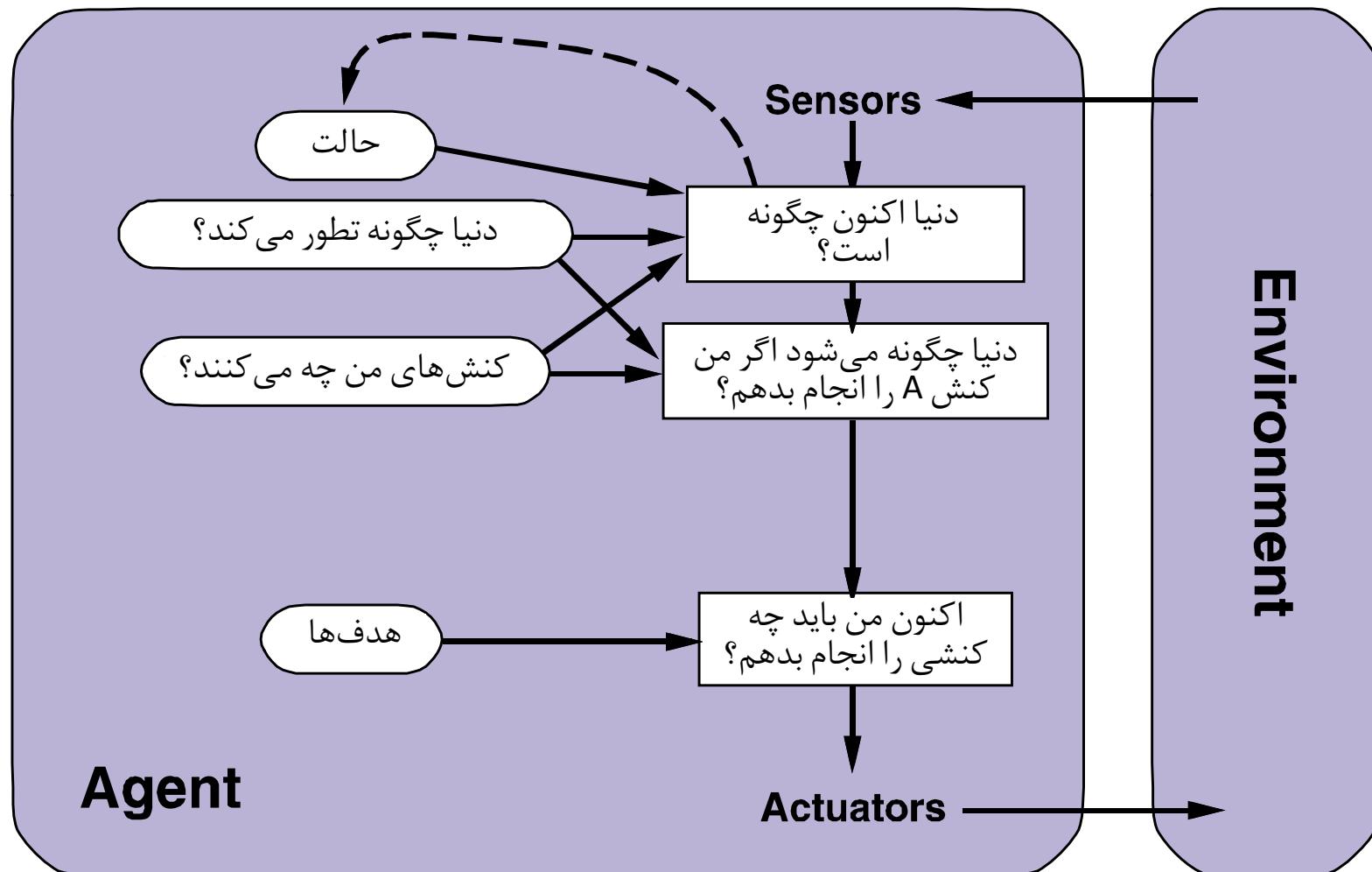
return *action*

عامل مبتنی بر هدف

GOAL-BASED AGENTS

عامل مبتنی بر هدف

GOAL-BASED AGENTS

عامل مبتنی بر هدف

GOAL-BASED AGENTS

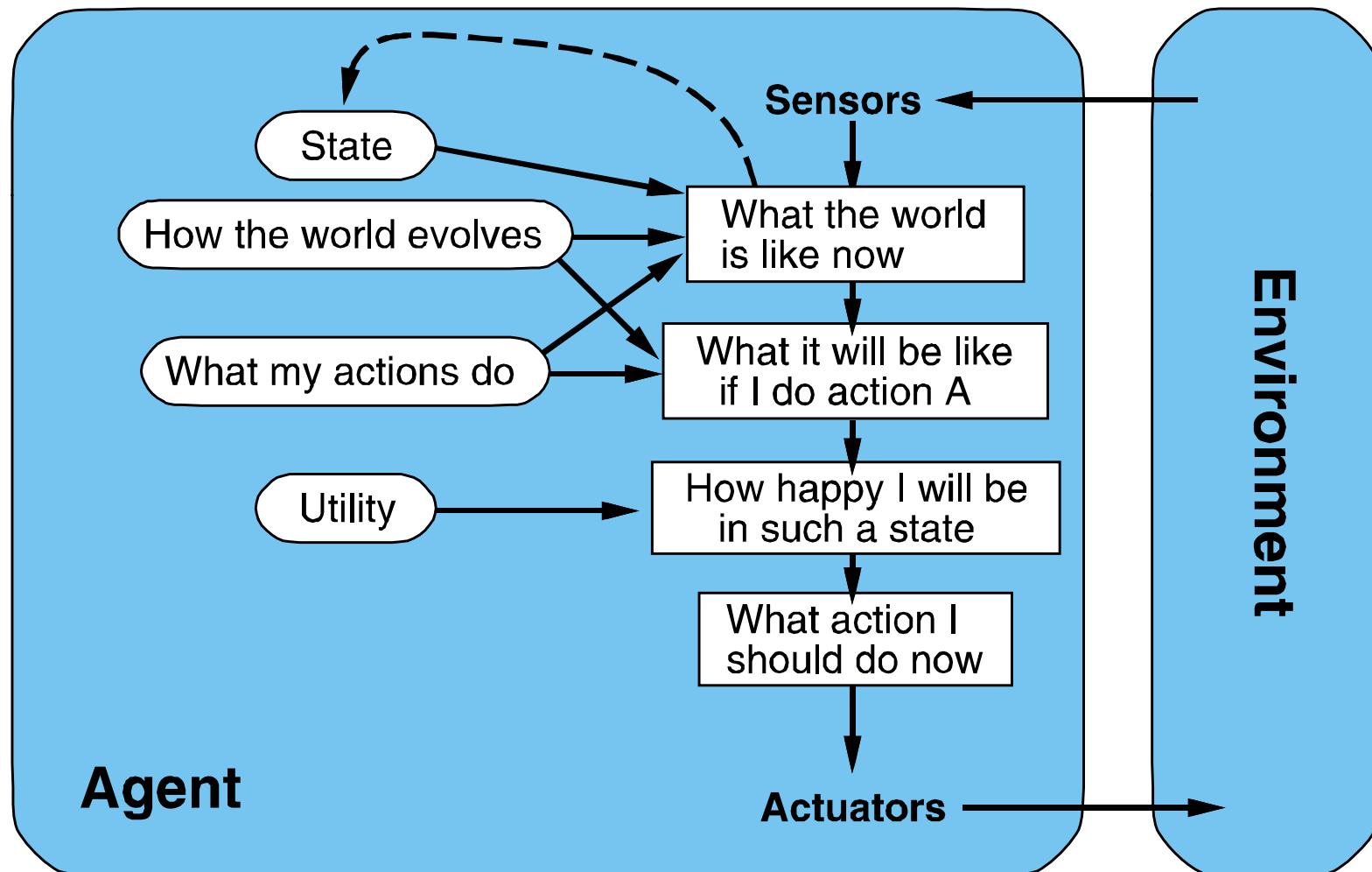
اطلاع از حالت فعلی محیط همیشه برای تصمیم‌گیری در مورد کنش بعدی کافی نیست.
عامل علاوه بر حالت فعلی، به نوعی اطلاعات در مورد هدف (حالت مطلوب) نیاز دارد.

گام‌های رسیدن به هدف

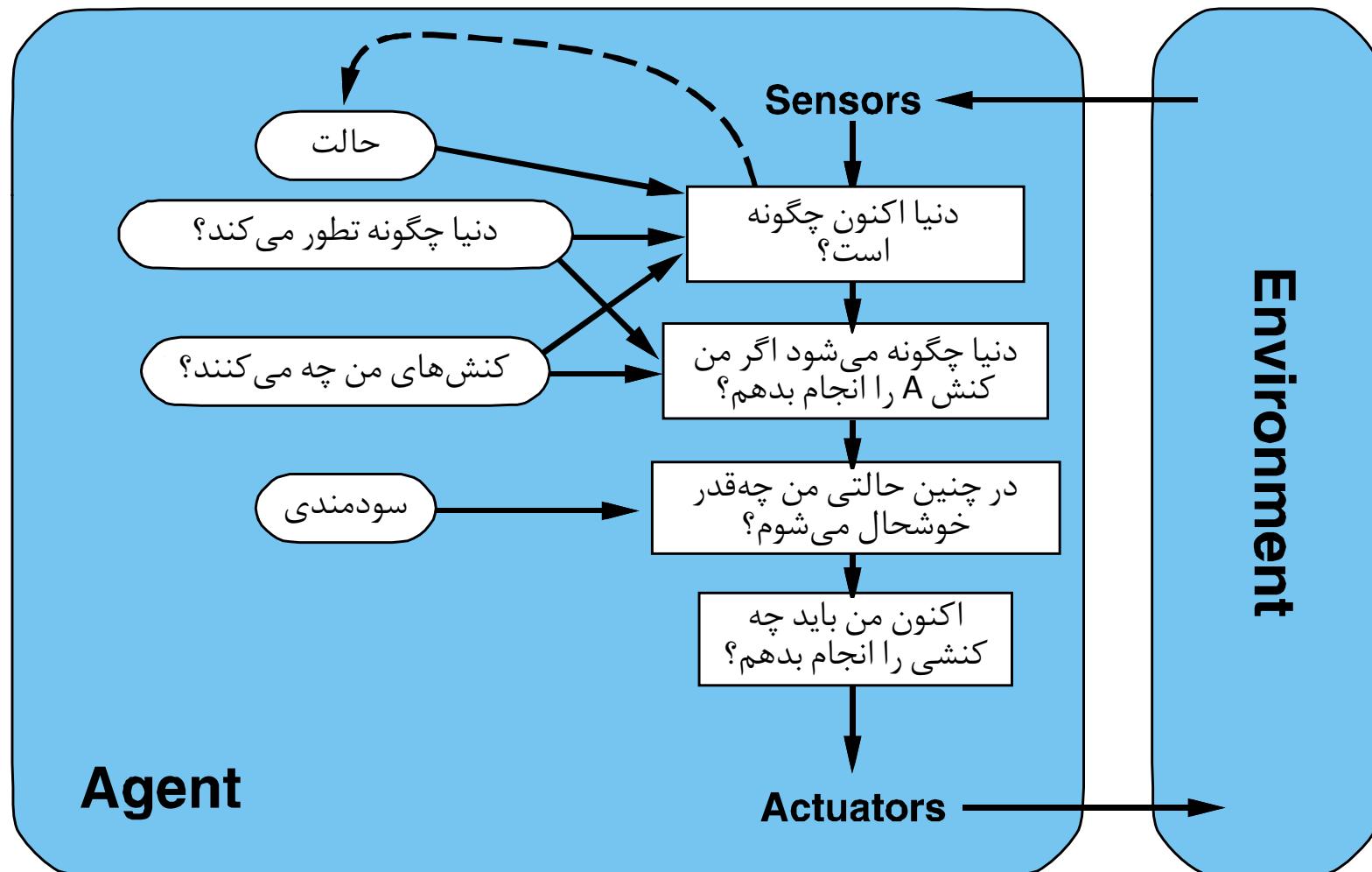
- (۱) در یک گام: یک کنش سرراست
- (۲) در چند گام: دنباله‌ی کنش‌های عامل (تکنیک‌های جستجو؛ طرح‌ریزی)

تصمیم‌گیری عامل مبتنی بر هدف، با عامل واکنشی (با قواعد شرط-کنش) اساساً متفاوت است.

عامل مبتنی بر سودمندی

UTILITY-BASED AGENTS

عامل مبتنی بر سودمندی

UTILITY-BASED AGENTS

عامل مبتنی بر سودمندی

UTILITY-BASED AGENTS

اطلاعات در مورد هدف برای دستیابی به کارآیی بهینه کافی نیست.
هدف انتخاب دنباله‌ای از کنش‌هاست که برای عامل سودمندی بیشتری دارد.
مثل سریع‌تر، امن‌تر، قابل اطمینان‌تر، ارزان‌تر، ... در مسئله‌ی تاکسی هوشمند.

استفاده از تابع سودمندی برای تصمیم‌گیری رسانی‌وال در شرایط

- (۱) وجود اهداف متناقض: با ایجاد بده-بستان بین آنها (مثل سرعت و امنیت)
- (۲) وجود اهداف چندگانه: عامل می‌توان قصد رسیدن به آنها را داشته باشد ولی هیچ‌کدام برایش قطعیت ندارد.
امکان سنجش شанс موفقیت‌ها به میزان اهمیت اهداف.

عامل مبتنی بر سودمندی

تابع سودمندی

UTILITY FUNCTION

تابع سودمندی

(۱) حالت (دبaleهی **حالت‌های محیط**) را به یک عدد حقیقی نگاشت می‌دهد.

$$u : \mathcal{S}^* \rightarrow \mathbb{R}$$

(۲) تناقض‌ها را از طریق بده-بستان (trade-off) رفع می‌کند.

(۳) عدم اطمینان را از طریق ارائهٔ معیاری برای شанс موفقیت رفع می‌کند.

هر عاملی که یک تابع سودمندی صریح داشته باشد، می‌تواند تصمیم‌های رسیونال بگیرد.
عامل رسیونال تلاش می‌کند که مقدار متوسط تابع سودمندی خودش را ماکزیمم کند.

نسبت میان تابع سودمندی و معیار کارآیی

معیار کارآیی <i>Performance Measure</i>	تابع سودمندی <i>Utility Function</i>
در اختیار محیط	در اختیار عامل
بیرونی	دروندی
دارای دید سراسری (زمانی - مکانی)	دارای دید محلی (زمانی - مکانی)

موفقیت عامل به هم‌جهت بودن تابع سودمندی با معیار کارآیی بستگی دارد.

عامل‌های یادگیرنده

یادگیری

LEARNING AGENTS

یادگیری به یک عامل اجازه می‌دهد که در محیط‌های ابتدائی ناشناخته عمل کند و سپس از آنچه دانایی اولیه‌اش به تنها ی ممکن بود اجازه بدهد، شایسته‌تر شود.

ساخت عامل‌های هوش مصنوعی

ایجاد مؤلفه‌ی یادگیرنده و آموزش عامل

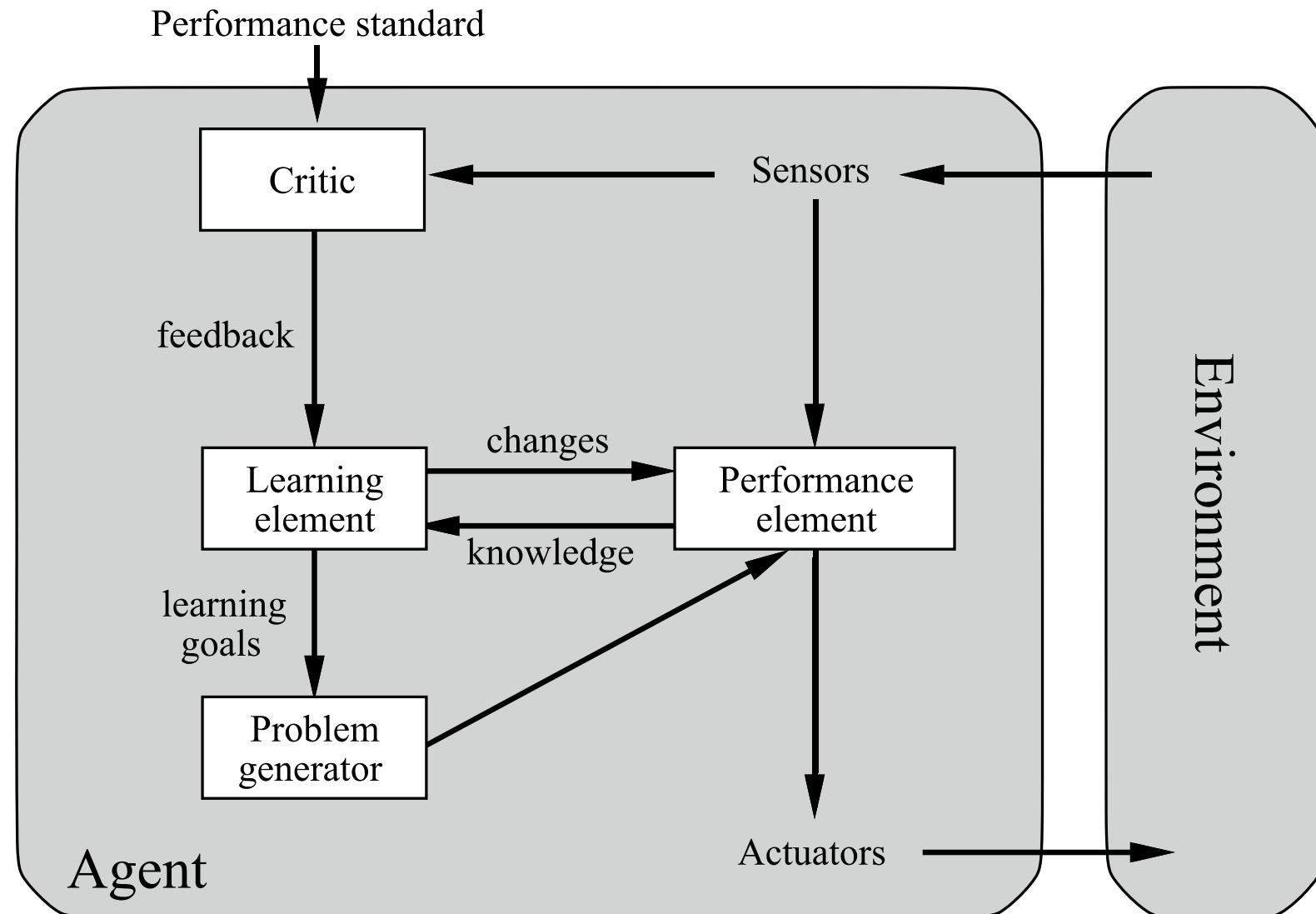
برنامه‌نویسی از صفر

پیشنهاد آلن تورینگ (۱۹۵۰)

دو پرسش برای طراحی عامل یادگیرنده:

- (۱) عنصر انجام‌دهنده چه باشد؟ (یکی از ساختارهای چهارگانه برنامه عامل)
- (۲) چگونه یادگیری انجام شود؟ (روش‌های گوناگون و مؤلفه‌های مختلف ساختار عامل)

عامل‌های یادگیرنده

LEARNING AGENTS

عامل‌های یادگیرنده

اجزای داخلی

معیار کارآیی استاندارد: Performance standard

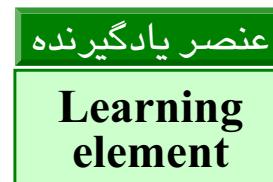
به عنصر یادگیرنده
فیدبک می‌دهد:

با توجه به یک معیار
استاندارد کارآیی ثابت به
عنصر یادگیرنده می‌گوید
که عامل چه قدر خوب
عمل کرده است.

ثابت است.
باید به طور کامل خارج از عامل باشد
(عامل نباید بتواند آن را تغییر دهد).

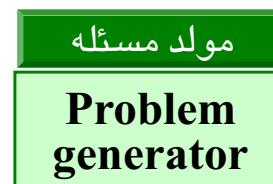
مسئول بهبود
بخشیدن به کارآیی:

تغییرات عنصر
انجام‌دهنده را برای بهتر
عمل کردن در آینده
مشخص می‌کند.

مسئول انتخاب کنش بیرونی:

می‌تواند هر یک از ساختارهای
چهارگانه‌ی برنامه‌ی عامل را داشته باشد.

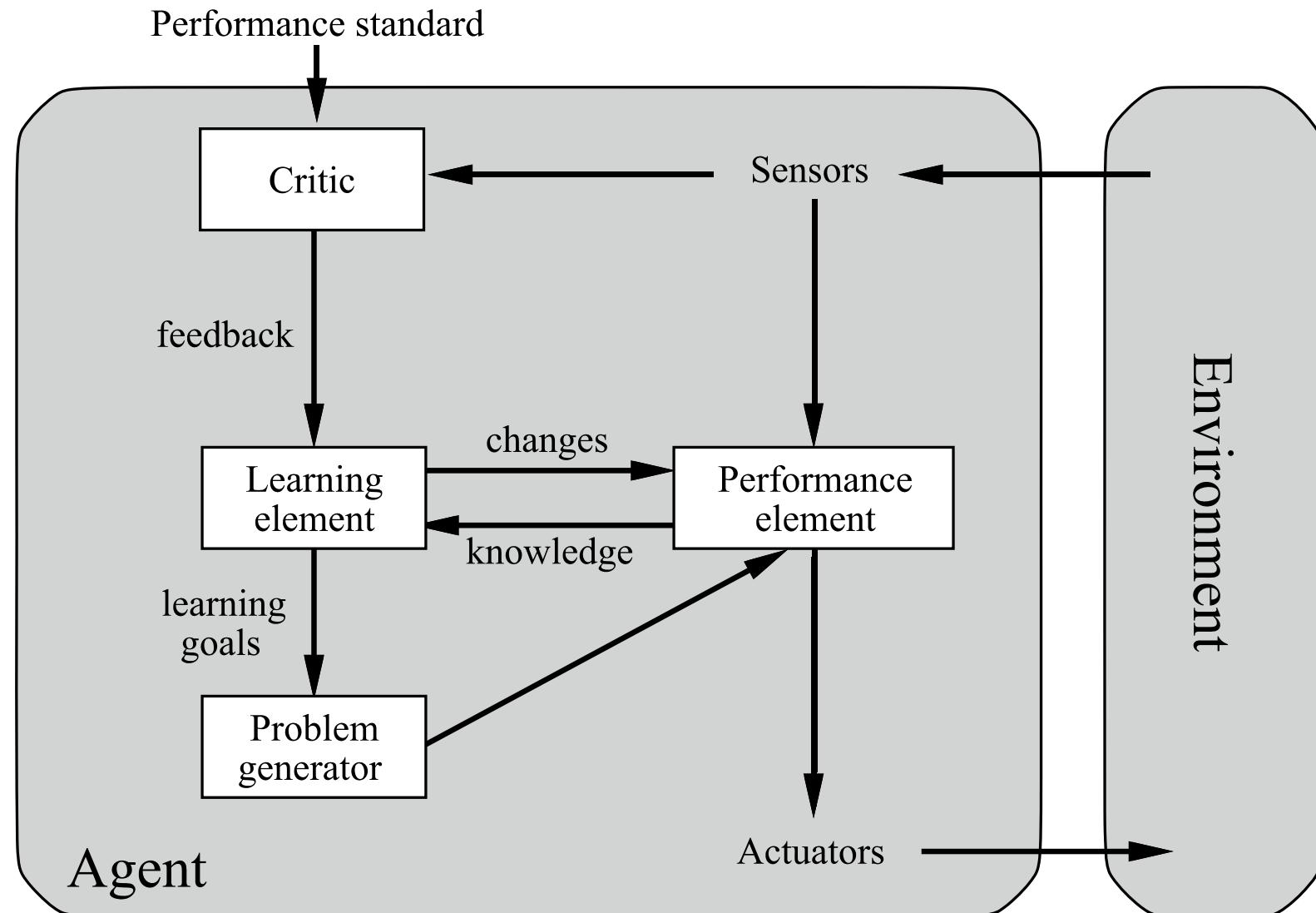

مسئول پیشنهاد کنش‌های منجر
به تجربه‌های تازه و آموزنده:

پیشنهاد کنش‌های کاوشگرانه بر
اساس اهداف یادگیری

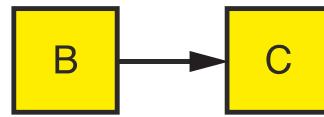
یادگیری در عامل هوشمند: فرآیند تغییر هر جزء عامل به این منظور که
آن جزء تطابق بیشتری با اطلاعات فیدبک داشته باشد و از این طریق کارآیی کل عامل بهبود یابد.

عامل‌های یادگیرنده

LEARNING AGENTS

نحوه‌ی کار اجزای برنامه‌های عامل

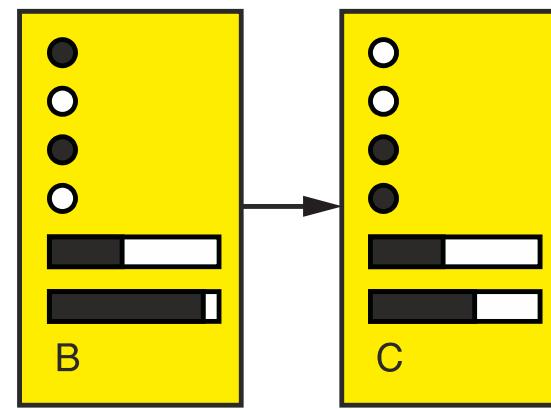
سه روش برای بازنمایی حالت‌ها و گذار بین آنها

(a) Atomic

یک حالت یک جعبه‌ی سیاه بدون ساختار داخلی است.

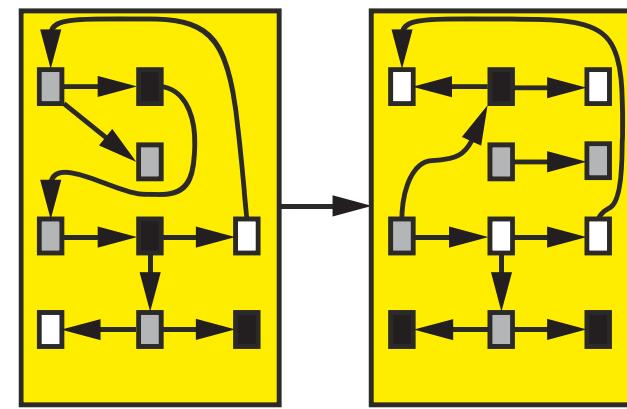
- Search
- Game-Playing
- Hidden Markov Models
- Markov Decision Process

(b) Factored

یک حالت از برداری از مقادیر خصیصه‌ها تشکیل شده است (مقادیر بولی، عدد حقیقی، لیترال).

- Constraint Satisfaction
- Propositional Logic
- Planning
- Bayesian Networks
- Machine Learning

(c) Structured

یک حالت شامل اشیایی است که می‌توانند خصیصه‌های خود و روابط با دیگر اشیا را داشته باشند.

- Relational Databases
- First-Order Logic
- First-Order Probability Models
- Knowledge-Based Learning
- Natural Language Processing

Increase in Expressiveness

افزایش رسا بودن

نحوه‌ی کار اجزای برنامه‌های عامل

از نظر نگاشت مفاهیم به مکان‌ها در حافظه‌ی فیزیکی (در یک کامپیوتر یا در یک مغز)

بازنمایی توزیع شده *Distributed Representation*

بازنمایی یک مفهوم بر روی تعداد زیادی مکان حافظه پخش می‌شود و هر مکان حافظه به عنوان یک بخشی از بازنمایی مفاهیم مختلف چندگانه به کار گرفته می‌شود.

مقاوم‌تر در برابر نویز و فقدان اطلاعات

هر مفهوم یک نقطه در فضای چند بعدی است.

تغییر در چند بیت محدود،
باعث جابه‌جایی به نقطه‌ای نزدیک در آن فضای می‌شود
که معنای مشابهی دارد.

بازنمایی محلی‌گرا *Localist Representation*

وجود نگاشت یک به یک میان مفاهیم و مکان‌های حافظه

نگاشت از مفهوم به مکان حافظه به صورت مطلق است.

تغییر در چند بیت محدود،
باعث تولید مفهوم دیگری می‌شود
که معنای کاملاً متفاوتی دارد.

برنامه‌ی محیط

ENVIRONMENT PROGRAM

procedure RUN-ENVIRONMENT(*state*, UPDATE-FN, *agents*, *termination*)

inputs: *state*, the initial state of the environment
 UPDATE-FN, function to modify the environment
agents, a set of agents
termination, a predicate to test when we are done

repeat

for each *agent* **in** *agents* **do**

PERCEPT[*agent*] \leftarrow GET-PERCEPT(*agent*, *state*)

end

for each *agent* **in** *agents* **do**

ACTION[*agent*] \leftarrow PROGRAM[*agent*](PERCEPT[*agent*])

end

state \leftarrow UPDATE-FN(*actions*, *agents*, *state*)

until *termination*(*state*)

شبیه‌سازی ارتباط عامل با محیط

دادن ورودی ادراکی به هر عامل
 گرفتن کنش هر عامل
 به روزرسانی محیط

- برنامه‌ی محیط :
-
-

برنامه‌ی محیط

به همراه ارزیابی عامل‌ها

```

function RUN-EVAL-ENVIRONMENT(state, UPDATE-FN, agents,
                                termination, PERFORMANCE-FN) returns scores
local variables: scores, a vector the same size as agents, all 0
repeat
  for each agent in agents do
    PERCEPT[agent]  $\leftarrow$  GET-PERCEPT(agent, state)
  end
  for each agent in agents do
    ACTION[agent]  $\leftarrow$  PROGRAM[agent](PERCEPT[agent])
  end
  state  $\leftarrow$  UPDATE-FN(actions, agents, state)
  scores  $\leftarrow$  PERFORMANCE-FN(scores, agents, state)
until termination(state)
return scores                                     /* change */

```

شبیه‌سازی ارتباط عامل با محیط

+ نگهداری امتیاز کارآیی بر هر عامل

دادن ورودی ادراکی به هر عامل
گرفتن کنش هر عامل
به روزرسانی محیط

برنامه‌ی محیط:

-
-
-

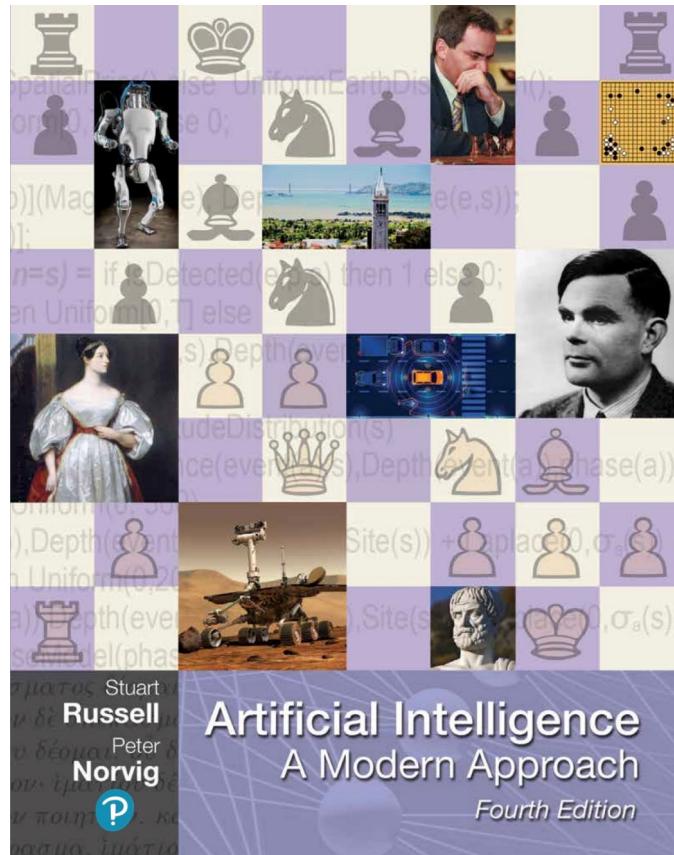
هوش مصنوعی

عامل‌های هوشمند

۵

منابع،
مطالعه،
تکالیف

منبع اصلی

Stuart Russell and Peter Norvig,
Artificial Intelligence: A Modern Approach,
4th Edition, Prentice Hall, 2020.

Chapter 2

CHAPTER 2

INTELLIGENT AGENTS

In which we discuss the nature of agents, perfect or otherwise, the diversity of environments, and the resulting menagerie of agent types.

Chapter 1 identified the concept of **rational agents** as central to our approach to artificial intelligence. In this chapter, we make this notion more concrete. We will see that the concept of rationality can be applied to a wide variety of agents operating in any imaginable environment. Our plan in this book is to use this concept to develop a small set of design principles for building successful agents—systems that can reasonably be called **intelligent**.

We begin by examining agents, environments, and the coupling between them. The observation that some agents behave better than others leads naturally to the idea of a rational agent—one that behaves as well as possible. How well an agent can behave depends on the nature of the environment; some environments are more difficult than others. We give a crude categorization of environments and show how properties of an environment influence the design of suitable agents for that environment. We describe a number of basic “skeleton” agent designs, which we flesh out in the rest of the book.

2.1 Agents and Environments

Environment
Sensor
Actuator

Percept
Percept sequence
Agent function

An **agent** is anything that can be viewed as perceiving its **environment** through **sensors** and acting upon that environment through **actuators**. This simple idea is illustrated in Figure 2.1. A human agent has eyes, ears, and other organs for sensors and hands, legs, vocal tract, and so on for actuators. A robotic agent might have cameras and infrared range finders for sensors and various motors for actuators. A software agent receives file contents, network packets, and human input (keyboard/mouse/touchscreen/voice) as sensory inputs and acts on the environment by writing files, sending network packets, and displaying information or generating sounds. The environment could be everything—the entire universe! In practice it is just that part of the universe whose state we care about when designing this agent—the part that affects what the agent perceives and that is affected by the agent’s actions.

We use the term **percept** to refer to the content an agent’s sensors are perceiving. An agent’s **percept sequence** is the complete history of everything the agent has ever perceived. In general, *an agent’s choice of action at any given instant can depend on its built-in knowledge and on the entire percept sequence observed to date, but not on anything it hasn’t perceived*. By specifying the agent’s choice of action for every possible percept sequence, we have said more or less everything there is to say about the agent. Mathematically speaking, we say that an agent’s behavior is described by the **agent function** that maps any given percept sequence to an action.